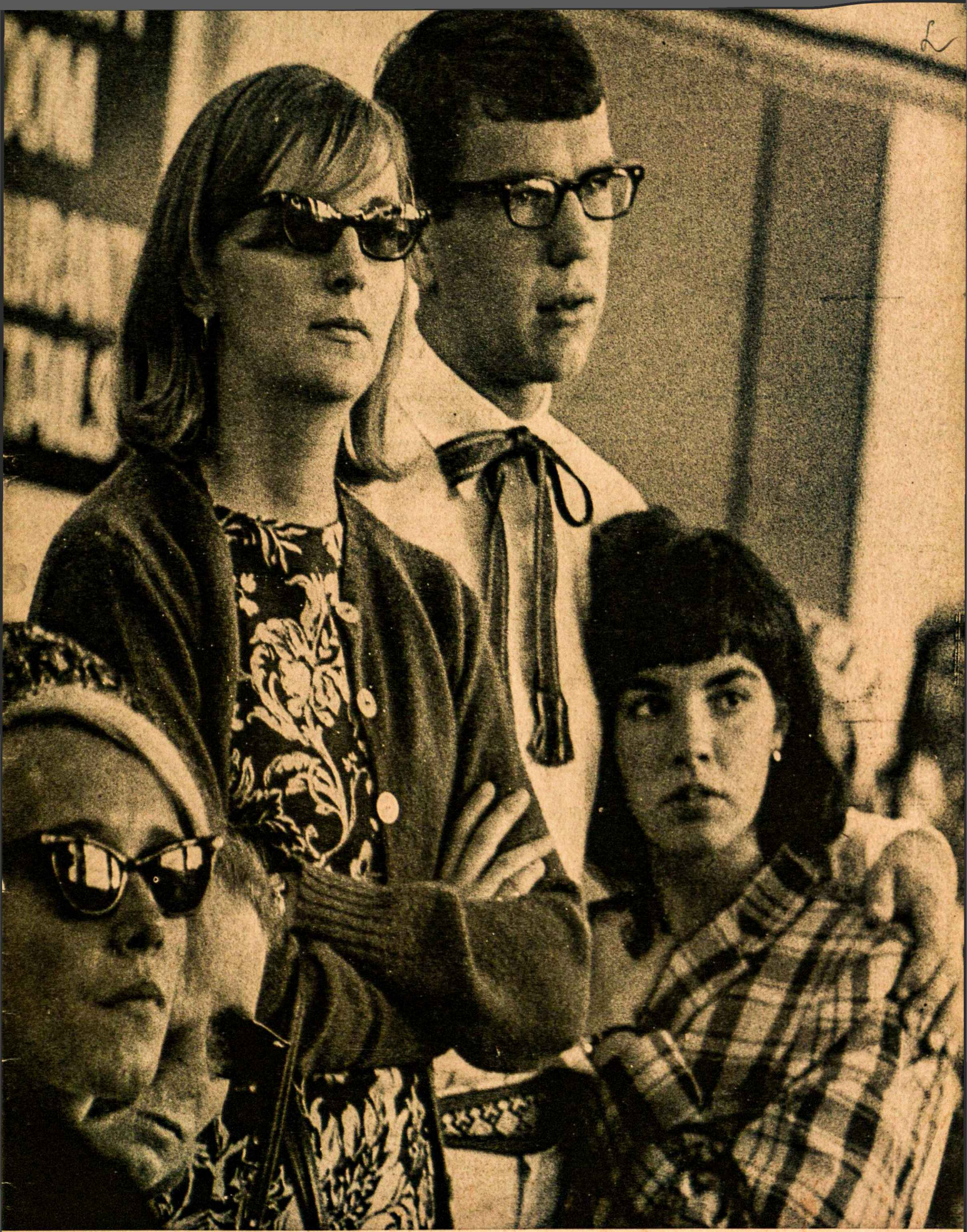

ateitis

1965 nr. 9 ir 10
Lapkritis, Gruodis

1911 — Ateitis — 1965

LIETUVIŲ KATALIKIŠKOJO JAUNIMO ŽURNALAS

LITHUANIAN R-CATHOLIC YOUTH MAGAZINE

1965 LAPKRITIS-GRUODIS (NOVEMBER-DECEMBER) Nr. 9-10

TURINYS

Ateitis — komentarai 217
Kun. Vyt. Bagdanavičius, MIC. — Žmogaus asmens šventė 220
Vysk. Pranas Brazys — Jaunystė ir idealai . . 222
Skuja — Tai tu, tėvyne (eil.) 227
MAS suvažiavimo gairės 228
Elena Bradūnaitė — Moksleivių ateitininkų suvažiavimas Dainavoje 229
Kun. Gediminas Kijauskas, SJ. — Žmogaus ateitis — Kristuje 321
Kazys Bradūnas — Žmogui — Mikalojui Konstantinui Čiurlioniui (eil.) 232
E.B. — Ką jie diskutavo? 234
MAS suvažiavimo rezoliucijos 237
A. A. — Baigėsi Bažnyčios Susirinkimas . . . 238
Skuja — Mana mintis, Be žodžių (eil.) 244
"Ate't's" skelbia kūrybos konkursą 245
Kreivos Šypsenos 246
Jaunimo metai 247
Naujoji MAS valdyba . . . . . 4-tas virš. psl.

Viršelis — Lapkričio 13 demonstracija — **Vyt. Maželio**

ATEITIS YRA MOKSLEIVIŲ ATEITININKŲ SĄJUNGOS LEIDINYS

Vyr. red.: Skirmuntas Radvila

Red. nariai: Rimvydas Šliažas, Elena Bradūnaitė, Milda Pakalniškytė

★

Redakcijos adresas
"ATEITIS"
4545 W. 63rd Street
Chicago, Ill. 60629

LITHUANIAN CATHOLIC YOUTH MAGAZINE

★

Published monthly, except July and August by the Lithuanian Catholic Youth Association.

"A T E I T I S"
5725 So. Artesian Ave.
Chicago, Illinois 60629

Prenumerata metams $5.00
pagal JAV dol. kursą
Garbės prenumerata metams $10.00
Subscription $5.00 per year
Administracija:
5725 So. Artesian Ave.
Chicago, Illinois 60629

★

Second class postage paid at the Chicago Post Office

MOKĖDAMI UŽ PRENUMERATĄ AUKOKITE KIEK "ATEITIES" PARAMAI

ATEITIS .....

Lietuvių Katalikiškojo Jaunimo Žurnalas .....

5725 So. Artesian ave., Chicago, Ill. 60629 .....

Siunčiu iš viso ..... dol., kuriuos skiriu:

$..... už 1966 m. "Ateities" prenumeratą, (metinė kaina $5.00);

$..... už 1966 m. "Ateities" Garbės prenumeratą, (metinė kaina $10.00);

$..... auka "Ateities" paramai ir tobulinimui;

$..... už prenumeratą užsienio moksleivijai, (prenumeratos kaina $3.00);

$..... už prenumeratą naujam skaitytojui, kurio adresą duodu žemiau (kaina $3.00);

$..... už dar neapmokėtą prenumeratą už 196..... m. ir 196..... m.

$.....

.....

.....

VISOKIOMIS PROGOMIS UŽSAKYKITE "ATEITĮ" JAUNIMUI!

Palaiminti, kurie liūdi, nes jie bus paguosti. Palaiminti, kurie alksta ir trokšta, nes jie bus pasotinti. Palaiminti gailestingieji, nes jie laimės gailestingumo. *Mato 5, 5-7*

"Ateitis" sveikina visus savo skaitytojus Kristaus gimtadienio proga ir linki, kad sekančiais metais mes visi paūgėtume į stiprius, tiesius ir jautrius žmones.

PO DEMONSTRACIJOS

Praėjo lapkričio tryliktoji ir žygis į Jungtines Tautas. Ką būtų galima pasakyti grįžus iš New Yorko? Gal svarbiausia, kad buvo gera ten būti — amerikiečiai sakytų "to stand up and be counted". Ta aplinkybė, kad buvo susirinkę keliolika tūkstančių, kėlė nuotaiką ir žadino viltį būti išgirstiems.

Žygio organizatoriams reikia duoti komplimentų už sklandų paruošimą. Labai gera, kad šioji demonstracija galėjo kalbėti visų Pabaltijo tautų vardu. Priimtoji rezoliucija yra pavyzdys, kaip galima ramiai ir protingai kalbėti apie mums skaudų reikalą. Galima būti tikriems, kad šioji deklaracija pasieks ausis ir tų, kurie liktų kurti kraujo ir kovos retorikai. Gaila, kad kaip tik šia retorika pasižymėjo abu politikai svečiai — pavyzdžiui, sen. Mundt savo kalboje retorikos pagautas ragino laiškais skleisti savo giminėms pasipriešinimo mintį, aišku nepagalvodamas apie to pasėkmes. Nelabai malonu buvo matyti ir senatoriaus pastangas padaryti demonstraciją tik Vietnamo karo rėmimu. Iš kitos pusės, buvo gaila girdėti, kad krašto prezidentas susirinkusiems negalėjo daugiau perduoti, kaip tik savo sveikinimą.

Sveikintinas deklaracijos iškeliamas momentas, kad Pabaltijo kraštai neteko savo laisvės Stalino ir Hitlerio susitarimu, nes tokiu būdu gauname simpatiją tų, kurie nusistatę prieš vieną kurį iš šių tamsių ponų. Džiugu, kad reikalaujant laisvės Pabaltijo kraštams apsieita be nemalonių pastabų Afrikos kraštams. Buvo galima laisvės mūsų kraštams reikalavimą sujungti ir su dabartiniu civilinių teisių sąjūdžiu, nes tai tik du aspektai to paties — žmogaus teisės į laisvę — klausimo. Galingai sugiedota "We Shall Overcome" Madison Square Garden būtų netik sujungus mūsų reikalą su visiems suprantamu ir šiandien aktualiu klausimu, bet taip pat būtų pasiekusi ausis tų, kurie liko akli mūsų plakatams.

MOKSLEIVIAI UŽ "AGGIORNAMENTO"

Padėkos Dienos savaitgaly Dainavoje moksleiviai ateitininkai buvo susirinkę savo sąjungos suvažiavimui. Čia jie išsirinko naują sąjungos valdybą, kuriai vadovaus Rimas Laniauskas. Naujajai valdybai linkime sėkmės, gi senajai priklauso padėka už dviejų metų darbą sąjungai, už kurio sklandžią eigą atsakingas buvęs sąjungos pirmininkas Jonas Račkauskas.

Vieno iš suvažiavimo pirmininkų — Leono Valaičio — žodžiais, suvažiavimą buvo stengtasi padaryti sąmoningu Bažnyčios Susirinkimo atspindžiu. Tai parodo ir moksleivių suva-

LIETUVOS NACIONALINĖ M. MAŽVYDO BIBLIOTEKA

Jaunimas šoka Madison Square Garden...

žiavimo rezoliucijos, kurios aiškiai pasisako už tuos siekimus, kuriuos išreiškė Bažnyčios Susirinkimas. Štai paskutinės dvi rezoliucijos:

"MAS suvažiavimas skatina narius domėtis visuotinio II Vatikano susirinkimo darbais ir mėginti kuo pilniau įgyvendinti savo asmeniškame gyvenime jo nutarimus bei skleisti to susirinkimo dvasią lietuviškoje išeivijoje.

MAS suvažiavimas aktyviai stoja už visuotinio II Vatikano susirinkimo pasisakymus ekumeniniais ir religijos laisvės klausimais ir uoliai remia broliškos meilės puoselėjimą kitų rasių nariams ir mažumų grupėms."

Belieka tik pasakyti: valio!

MANO ARTIMAS...

Kelios dienos — ir jau Kalėdos. Kristaus gimimo dieną pasikeisime dovanomis su savo artimaisiais. Mūsų artimieji nėra vien tik giminės — mums artimas yra kiekvienas žmogus, o ypač tas, kuris reikalingas pagalbos. Kokią dovaną mes jiems duosime? Gal mums mintį duos laiškas iš CARE:

"Sergantieji, beturčiai, vargo prispaustieji žmonės užjūriuose, kuriems Jūs padedat per CARE, yra nuolat dėkingi, kad Jūs juos prisiminėte.

"Jūs, kurie dosniai duodate, žinote dvasios džiaugsmą, kuris yra tikrasis švenčių atspindys.

"Toji meilė ir draugiškumas, kurį Jūs siunčiate į užjūrį per CARE švenčių proga yra ilgalaikis priminimas, kad mes, kurie gyvename turtingam krašte, nesame pamiršę mažiau laimingų daugelyje kraštų, kurie tik prašo, kad mes palengvintume jų kasdieninį vargą ir duotume vilties geresnei ateičiai. Jūsų šventinis džiaugsmas bus dar didesnis, nes Jūs žinosite, kad Jūs išreiškėte savo meilę per CARE siuntinius, kuriuos jūs pasiuntėte į užjūrį".

CARE piniginę dovaną panaudos labai efektyviai. Už kiekvieną dolerį CARE galės pasiųsti maisto siuntinį, kuris žmogui gali reikšti skirtumą tarp gyvybės ir mirties. Už jūsų dolerius CARE pasiųs įrankių siuntinių ūkininkui ar amatininkui. Už jūsų dolerius CARE pasiųs mokyklos reikmenų neturtingosiom naujųjų kraštų mokyklom. CARE laukia jūsų aukos: CARE, New York, N.Y. 10016.

...IR LABIAUSIAI NORIMOS KALĖDŲ DOVANOS

Tie, kurie norėtų Kalėdų proga ką nors tikrai naudingo padovanoti, "The New York Times" lapkričio 30 d. laidoje atras pasiūlymų vienos kailių

krautuvės reklamoje. Čia siūlomas hamakas, apmuštas chinchila kailiu — kaina tik $5,500. Tiems, kurie nesidomi prabanga, tas pats hamakas su mink apmušalu kainuos tik $3,500. Žmogus, kuris susirūpinęs biudžeto balansavimu, gali pirkti tą patį hamaką apmuštą norvegiškos mėlynosios lapės kailiais labai pigiai — už $2,000. Jei jūsų šeimoje yra sportininkas, jis gal norėtų gauti kailinį miegojimo maišą prieinamomis kainomis — chinchilla $4,000, mink $2,000, lape $1,000. Namų ponia gal įvertintų kailinį paltą — chinchilla už $10,000.

Smagu gyventi, ar ne? Smagu, jei moki juoktis, nes tavo žaismingą švenčių nuotaika gali sudužti pamačius mažomis raidėmis atspausdintą sakinį ant CARE voko: "Jūsų 5¢ ženklas ant šio voko leis panaudoti 7¢ ką nors užjūryje sušelpti".

NEPANAUDOTAS RADIJAS

British Broadcasting Corporation (BBC) metinis pranešimas duoda statistikų, kurios kelia nerimą. Pranešime pastebima, kad nuostabiu greičiu visame pasaulyje plinta radijas. Štai tokioj Nigerijoj prieš dešimt metų buvo tik 50 tūkstančių radijo apartų. Šiandien ten yra daugiau kaip milijonas. Prie radijo paplitimo prisideda ir gamybos revoliucija — paskutiniais metais rinką užkariavo pigūs tranzistoriniai radijo aparatai. Kaip aptarnaujama ši nauja, žinių ištroškusi publika? Šią progą geriausiai panaudoja Rusija ir komunistinė Kinija. Rusijos transliacijos Afrikai sudaro 126 valandas per savaitę — kitų satelitinių kraštų radijai prideda antra tiek valandų Afrikai. Tuo tarpu BBC teturi tik 62 valandas, Voice of America tik 46 valandas. Rusija transliuoja aštuoniom Afrikos kalbom, įskaitant 28 valandas Swahili kalba, gi Voice of America remiasi anglų kalba.

Užsieniui skiriamų programų daugiausia transliuoja Rusija (1,350 valandų per savaitę), po to seka jos Rytų Europos satelitai (1,300), komunistinė Kinija (950), Voice of America (875), BBC (625), Vakarų Vokietija (625). Radijo srityj matomas nepaprastas augimas — 1950 metais BBC vedė viso pasaulio šalis su 650 valandų, gi 1960 metais Rusija buvo tik pradėjus pusvalandžio žinių transliaciją Afrikai Swahili kalba.

Einant arčiau prie namų, su susirūpinimu stebime, kad lietuviškos transliacijos, skirtos Lietuvos klasytojams, kasmet mažėja, kai jų svarba krašte pasilikusiems darosi vis didesnė. Plati išeivijos kultūrinio gyvenimo informacija ir išsamiai, objektyviai pateikiamos pasaulio žinios būtų Lietuvoje likusiems langas į pasaulį. Manytume, kad radijo svarbos mes dar neįvertinome — čia laukas, kuriam reikia daugiau energingų darbininkų.

PRADEDAMAS DIALOGAS

Norėtume savo skaitytojų dėmesį atkreipti į spalio mėnesio "Aiduose" atspausdintą prof. A. Maceinos straipsnį "Trys klausimai dvasiškijai". Straipsnyje autorius mėgina pradėti pokalbį su dvasiškiais — ne tokį pokalbį, kuriame būtų pasitenkinama vienos ar kitos pusės liaupsinimais. Maceina straipsnyje stato tris klausimus. Pirmasis: ar dabartinis pasauliečių vaidmens pabrėžimas, įsąmoninimas, gyrimas yra dogmatinė tiesa, ar tik istorinis reikalas, saistomas dvasiškijos dabartinio nusistatymo? Antruoju klausimu tyrinėjama: kame glūdi pasauliečių apaštalavimo šaltinis — krikšto bei sutvirtinimo sakramentuose ar hierarchijos pavedime? Trečiasis klausimas yra pats pagrindinis: kaip santykiauja pasauliečiai su dvasiškiais — kaip du luomai ar kaip dvejopi veikėjai toje pačioje Bažnyčioje? Maceina teigia, kad jei dvasiškija ir pasauliečiai bus du luomai, tai juodu niekad nesueis nuoširdžion vienybėn, nes į pasauliečius bus žiūrima tik kaip medžiagą hierarchijos luomui.

Klausimai dvasiškiams pastatyti tiesiai ir drąsiai. Tikimės, kad su šiuo pasisakymu prasidės ir sveikas dialogas tarp dvasiškijos ir pasauliečių "Aidų" puslapiuose. Tokio straipsnio pasirodymas žurnale leidžia manyti, kad "Aidai" nesibijos aštrios minties ir kitais dienos klausimais. Tai turėtų padaryti mūsų spaudos gyvenimą kur kas įdomesnį ir turtingesnį.

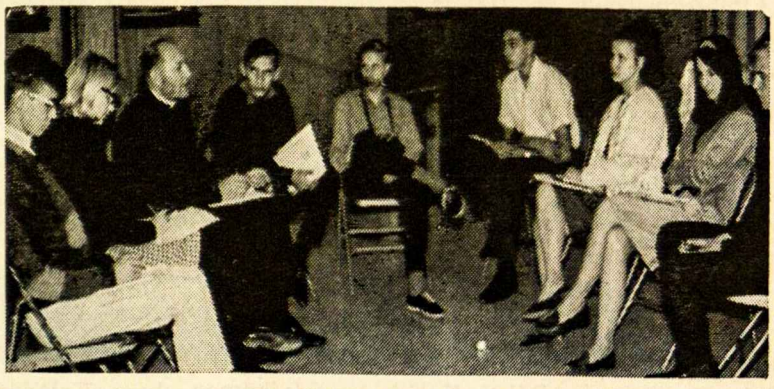

...ir diskutuoja Dainavoje

žmogaus asmens šventė

Kun. Vyt. Bagdanavičius, MIC

Kai esame Kalėdų šventės išvakarėse, kyla klausimas, kokia religinė nuotaika reikia sau susidaryti per Kalėdas. Kitais žodžiais betariant, kokią religinę mintį iš krikščioniško tikėjimo lobyno reikia pasiimti savo mastymui medžiaga šių švenčių proga. Nėra abejonės, kad mes, kaip sąmoningi ir mastantys krikščionys, norime iš šios šventės gauti tai, ką ji turi ir ką ji gali duoti.

Kai su šitokiu nusiteikimu mes artinamės į Kalėdų misteriją, mes be abejo čia randame ne ką kitą, kaip Dievo susitikimą su žmonija. Ir tas Dievo susitikimas su žmonija čia yra privestas iki aukščiausios vienybės. Mes matome Dievą tampant žmogumi. Dievo tapimas žmogumi čia vėl yra įvykdytas tobulai žmogišku būdu. Dievas išgyvena visą žmogaus gyvenimo ciklą. Nuo prasidėjimo motinos įsčiuje iki gimimo žmogišku būdu ir iki užaugimo į natūralų žmogų.

Kalėdos iš tikro yra persunktos didelio žmogiško gyvenimo intymumo. Viskas čia taip sava ir taip suprantama. Dėl to Kalėdos yra laikomos vaikų ir šeimyninio gyvenimo švente. Tačiau kaip tik dėl to, Kalėdos yra mums ir nemaža mūsų tikėjimo krizė. Ir ta krizė yra labai reali, nors ir nevisada mes drįstame prie jos prisipažinti. Ir ta krizė yra tuos didesnė, juo kilnesnę pažiūrą žmogus turi apie Dievą. Jei Dievas žmogui yra tai, kuris sukūrė neišmatuojamus pasaulio tolius, nuo kurių šviesa iki mūsų eina tūkstančiais metų; jeigu visa mūsų gyvenamoji planeta savo milijono metų raidoje yra Jo padaras; jeigu visos gyvybės formos jį turi savo pradininku; jeigu Jis yra didysis teisingumo reikalautojas iš visų žmonių ir jo atstovas; jeigu nuo jo priklauso kiekviena mūsų gyvenimo minutė, kaip jis gali talpintis siaurose žmogiškose Kalėdose? Kaip jis gali būti tėvas ir sūnus ir kaip jis žemišką moterį gali vadinti savo motina?

Ištikrųjų, kas turi pilnutinę ir kiekvienam žmogui šiurpą sukeliančią Dievo sąmonę, kaip jisai su šita Dievo idėja gali susitalpinti žmogiškose Kalėdose? Tai yra tikra problema. Ir šią

problemą išgyvena ne vienas tikintis žmogus. Vieni ją išgyvena tuo būdu, kad su savo Dievo idėja netelpa vaikiškose Kalėdose. O kiti, kurie gerai jaučiasi Kalėdose, kartais praranda Dievo visagalybės, Jo visuotinumo, Jo reikšmingumo sąvoką. Jų Dievas pasidaro mažas ir nereikšmingas.

Mes, norėdami tikrai krikščioniškai švęsti Kalėdas, stovime prieš didelį uždavinį. Mes turime išlaikyti visą Dievo visagalybę, bet kartu su ja turime sugebėti susitalpinti žmogiškame asmenyje. Bet kaip mes tai galime padaryti? Tam padaryti nėra kito kelio, kaip tik tas, kad mes turime keisti į gerą savo pažiūrą į asmenį. Mes turime pradėti manyti apie žmogiškąjį asmenį daug geriau negu apie jį manome. Mūsų asmens sąvoka dažnai yra išstatyta pavojui menkėti. Kai apie kokį dalyką mes sakome, kad jis yra "asmeniškas", tai mes suprantame, kad jis yra nereikšmingas, tik vienam žmogui galiojantis, nevisuomeniškas. Žodį "asmeniškas" mes dažnai jungiame net su blogos prasmės dalykais: "asmeniškas" mums ne kartą reiškia egoistiškas, savanaudiškas, išnaudojiškas dalykas. Taip jau yra mūsų gyvenime, kad su žmogaus asmeniu yra susijungusios ir visos jo blogybės, tačiau, iš esmės žiūrint, žmonijoje nėra aukštesnio dalyko kaip asmuo. Jokia kitokia vertybė žemėje nėra asmuo. Kartais organizacijas mes vadiname juridinio asmens vardu, bet tai tik netikslia prasme.

Asmuo dėl to yra toks vertingas, kad Dievas žmogų yra sukūręs į Savo panašumą. Sąvoką "asmuo" tiksliai supratus, tai reiškia ne ką kitą, kaip žmogaus panašumą į Dievą.

Tai kai Dievas tampa žmogumi, nepaisant visos savo visagalybės, amžinumo ir šventumo, Jis netampa sau kažkuo svetimu. Jis, tiesa, susiaurina Savo visagalį asmeniškumą, reikšdamasis tik kaip žmogiškas asmuo, tačiau asmuo kaip buvęs ir pasilieka.

Dėl to į Kalėdas mes galime žiūrėti kaip į žmogiškojo asmens šventę. Šioje šventėje mes turime progos mąstyti, kad net Dieviškasis asmuo gali užimti žmogaus asmens vietą.

Dėl to su Paul Claudel mes galime žavėtis žmogaus didingumu. Jis sako, kad pasaulis yra platus, tačiau žmogiškasis asmuo yra dar didesnis už pasaulį.

Neseniai mes išgyvenome didelį įvykį žmonijos istorijoje. Žmonių susitikimą erdvėje. Tai yra demonstracija ne visiškos žmogaus priklausomybės nuo žemės.

Kalėdos irgi yra susitikimas, bet dar didesnės prasmės. Susitikimas Dievo su žmogumi, bet grynai žemiškose sąlygose.

Žygis į Jungtines Tautas New Yorke lapkričio 13 d.

jaunystė ir idealai

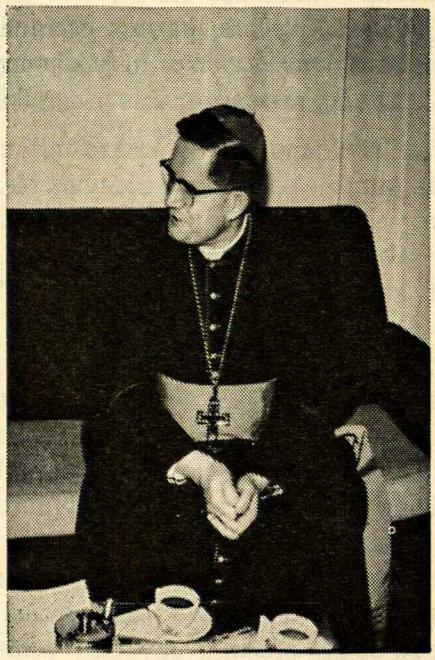

Vyskupo Prano Brazio kalba jaunimui,
Chicagoje, 1965 birželio 1 dieną

Jaunystė yra savimaršiausias amžius. Žmogus labiausiai užmiršta save patį, kada jisai sukuria savo gyvenimo idealą ir gyvena idealui. Pats žmogus yra nuostabus Dievo kūrinys. Vienas garsus mokslininkas astronomas, visą savo gyvenimą tyrinėjęs žvaigždes bei platų erdvių pasaulį, taip išsireiškė apie žmogų: "Jei paimtume mažą kūdikį, kuris dar nemoka kalbėti, ir jį padėtumėm ant vienos svarstyklių lėkštės, o ant antros lėkštės galėtume padėti visą pasaulį, visus milijardų milijardus didžių degančių žvaigždžių ir planetų, ir jų debesis, tai vienas kūdikis savo verte nusvertų visą tą bežadį pasaulį, kuris net nežino, kad žmogaus vertė yra tokia didelė". Gi jauno žmogaus vertė yra dar didesnė. Jis skleidžiasi gyvenimui, renkasi ir paskui gyvena didžiam idealui.

Jaunystė kuria idealus

Kiekvienas žmogus yra skirtas gyventi kokiam nors idealui, ko nors siekti. Juo didesnis dalykas, kurio žmogus siekia, juo vertingesnis yra žmogus. Žmogus yra nuostabus kūrinys, bet jo vertė priklauso nuo to, kuo jis gyvena. Sakoma, Kad Kolumbas atrado Ameriką tik todėl, kad ieškojo prarastojo rojaus. Pagal *Aušros* laikų lietuvių rašytoją Višteliauską, tas prarastasis rojus yra kur nors tarp Dauguvos ir Nemuno, ir pirmieji tėvai kalbėjo lietuviškai. Gi Kolumbas galvojo, kad rojus yra kur nors kitoj žemės rutulio pusėj, ir jis turėjęs jį rasti, o jo neradęs, atrado Ameriką.

Nuo seno žmonės ilgėjosi išrasti kokį nors akmenį, nuostabų akmenį, vadinamą filosofijos akmeniu, kuriuo galėtum paversti geležį į auksą, akmenį į deimantą... Jeigu žmogus galėtų turėti tokį nuostabų akmenį, būtų turtingas. Žmonės tokio filosofijos akmens neišrado, bet šis ilgėjimasis išrasti ką nors panašaus atvedė žmones į chemiją, į neorganinę chemiją, kuri gamina sintetines medžiagas. Ir atrodo, kad ateis kada nors laikas, kada mes galėsime keisti ir akmens sudėtį.

Žmonės taip pat nuo senovės svajojo išrasti nuostabų gėrimą, kurio išgėręs senatvėje žmogus vėl taptų jaunu kūdikiu ir gyvenimą pradėtų

iš naujo. Kas nesvajotų išrasti tokį "jaunystės eleksyrą"? Iki šiol žmonės šio gėrimo neišrado, bet išrado organinę chemiją, prigamino vaistų, kurių pilnos vaistinės. Tai yra šio sapno, ilgėjimosi išrasti ką nors, kas atnaujintų žmogų, pasėkmės.

Kur žmogus nueis su šiuo savo ilgesiu, parodys ateitis. Bet yra aišku, kad žmogui reikalinga įprasminti ir duoti savo gyvenimui vertę. Savo jaunystėje jis yra pašauktas surasti savo idealą. Rasti jį ir jį sau pačiam nusipiešti, įtepti visas spalvas, kurios tam idealui priklauso. Visas auklėjimas ir visas mokslinimas tarnauja šiam tikslui. Gerai daro, kurie atsidėję studijuoja, ieško tiesos, ieško susidaryti aiškų vaizdą, kas yra žmogus, kas yra gyvenimas, kam žmogus gyvena, kam jis turi aukotis. Šis idealas yra jaunystės didžiausias uždavinys. Senesni žmonės dažnai išblėsta idealui, jų ugnis aprimsta, bet jaunas žmogus yra pašauktas degti idealais, jais tikėti ir juos kurti. Kokį jūs svajojate susikurti sau gyvenimo idealą? Kas aš esu? Lietuvių kilmės jaunuolis šitame krašte. Aš turėjau pokalbį su lietuviais studentais Paryžiuje — vieni mokėjo gana gerai lietuviškai, kiti prasčiau, kiti visiškai nemokėjo, užaugę šeimoje, kur tiktai tėvas buvo lietuvių kilmės ir tai nepirmos kartos, bet su lietuviais bendravo. Vieni klausė, kokia jiems prasmė būti lietuviu Prancūzijoje. Aš galvoju, kad jums tas pats klausimas kyla. Kaip turi atrodyti tas idealas, iš ko jis turi susidėti, kaip aš lietuvis, katalikas turiu jaustis? Kam gyvenu? Kokia yra mano individualybė? Kaip turiu atrodyti sau pačiam? Ko turiu siekti savo gyvenime? Kuo turiu tapti?

Įjungti Dievą į savo idealą

Būdamas lietuvis ir katalikas, be abejo, pirmoj eilėj turiu aiškiai nusistatyti Dievo atžvilgiu. Daugeliui Dievas yra labai nerealus, negyvas. Matome, kad kiekvienas pamatęs balą vandens, neklampos tiesiai per ją, nes prisems batus, bet apeis aplinkui. Bet nusikaltimų prieš Dievą nevisi yra linkę vienodai išvengti. Jeigu Dievas sako, nedaryk to, tai kaikam atrodo, kad Dievas yra nerealus su savo įsakymais, ir todėl mes neklausome. Ir taip kiekviena nuodėmė yra Dievo neklausymas arba norėjimas pasielgti gudriau negu Viešpats Dievas. Dažnai mums atrodo gyvenimo įvykių eigoje, kad Dievas yra bejėgis, kad komunistai, trečdalį žmonijos užgniaužę, yra galingi ir su jais skaitomasi. Dievas — kur jis, kur jis yra? Toks klausimas dažnai kyla jaunuoliui, kada viskas pastatoma klausimo ženkle, kada žmogus pradeda klausti viską ir viskuo abejoti. Tiesa ir galybė atrodo du dalykai, kurie yra išskirti pasaulyje. Kur yra tiesa, toj pusėj nevisuomet yra ir galia. Daugelis žmonių turėtų tiesos, bet jos negali pravest, nes neturi jėgos. Mūsų tėvynė okupuota ir pavergta, daug neteisybės

Pasaulio Lietuvių Jaunimo Kongreso reikalams aptarti Clevelande įvyko posėdis, kuriame dalyvavo PLB Valdybos nariai, Pasaulio Lietuvių Jaunimo Kongreso Komiteto bei Finansų Komisijos nariai, PLB Jaunimo Metų Talkos Komisijos nariai ir jaunimo organizacijų pirmininkai. Nuotraukoje posėdžio dalyviai. Iš kairės į dešinę: pirmoje eilėje — Zita Acalinaitė, Aurelija Balašaitienė, Pranas Razgaitis, Vytautas Kamantas, Algis Zaparackas, Milda Lenkauskienė, Stasys Barzdukas, dr. Algirdas Nasvytis; antroje eilėje — Edvardas Karnėnas, Jūra Gailiušytė, Andrius Šenbergas, Aldona Kamantienė, dr. Giedrė Matienė, Stasys Lazdinis, Vaidotas Šimaitis, dr. Edmundas Lenkauskas, Vida Kasperavičiūtė, Juozas Stempužis, Antanas Razgaitis; trečioje eilėje — Augustinas Idzelis, Indrė Damušytė, dr. Stepas Matas, Kęstutis P. Žygas, Genius Procuta, Antanas Saulaitis, SJ., Audronė Kubiliūtė, Julius Staniškis, Vaclovas Kleiza, Viktoras Martišius
V. Pliodžinsko nuotrauka

pasaulyje. Jei Dievas yra galingas, kur Jis? Ir šitam klausimui mums reikia surasti aiškų, labai aiškų atsakymą.

Žmogaus laisvė

Dievas yra nuostabiai palikęs žmogui laisvę. Jis tarsi pasislėpęs šiame pasaulyje, tarsi jo visiškai nėra, nes žmogui yra reikalinga laisvė. Laisvė nėra kam kitam, kaip mylėti, būti. Mes žinome, kad laisvės ir meilės negalima įsakyti. Jei meilė būtų įsakyta, ji nebūtų meilė. Meilė yra spontaniška, yra laisva, ir Dievas vertina žmogų pagal tai, ką jis myli. Jam yra leidęs tą laisvę pilnai išskleisti, josios nekliudydamas. Ir mums atrodo, kad Dievo beveik nėra pasaulyje, bet mes turime *jį įjungti į savo idealą labai ryškiom spalvom, įstatyti Viešpatį Dievą į savo paveikslą ir juo gyventi.*

Kviesčiau visus susidomėti religija ir visais klausimais, kokie bekiltų, kokie jie bebūtų, nebijoti jokio klausimo, nebijoti jokios abejonės. Jeigu mes užmerktume akis prieš bet kokią abejonę, bet kokį klausimą, galimas daiktas, kad jo kurį laiką galėsime išvengti, bet jis seks mus iš

Iš eisenos lapkričio 13 d.

paskos ir vieną kartą, kada mes mažiausiai lauksime, užpuls mus iš užpakalio, ir mes būsime nugalėti, savo religijoje nuginkluoti. Todėl labai kviesčiau jus, studijuojant, mokantis, stebint, į viską aiškiai žiūrėti. Nebijoti jokios tiesos, jokiam klausimui, jokiam abejojimui nesitraukti iš kelio, nesistengti atmesti dalyką, neturint aiškaus atsakymo. Mokėkime klausti, tikrai stebėti gyvenimą ir save, ir rasime tikrą atsakymą. Tik tada, kai Dievo religija bus gyvas dalykas, mes pasidarysime apaštalais, tada toji ugnis, kurią Kristus atnešė, tikrai degs mumyse ir jei ji degs, ji uždegs iš mūsų ir kitus. Kolei mes nenorėsime būti apaštalais, neparodysime uždegtos ugnies, tolei mūsų užsidegimas Dievu, mūsų religija bus tiktai protinis ar atitrauktas teoretinis dalykas. Labai kviečiu į tai kreipti didelį dėmesį, kad mes, būdami katalikai, tikrai pažintume savo religiją ir tikrai ja gyventume.

Tauta ir mano idealas

Kitas dalykas, kuris turi įeiti į mūsų idealą svetimame krašte, yra tauta, tėvynė, sava kalba. Prancūzijoj vienas studentas išsireiškė: "Kažin, ar neatgyventas dalykas yra visoks nacionalizmas: čia lietuvis, čia prancūzas... Kodėl mes negalime būti žmonės? Pasaulis toks mažas, vis mažėja. Nereikalinga čia visokių tautų." Jam atrodė, kad tauta yra praeities dalykas, kad dabar svarbu, jog yra žmogus, turi pinigų, gerai gyvena ir yra geras katalikas, ir daugiau nieko nereikia. Bet žinom, kad yra dalykų pasaulyje ir gyvenime, kurių mes ištrinti negalime ir kurių pakeisti negalime, nepakeitę žmogaus. Mes žinome, Dievas liepė mylėti Jį visa širdimi, visais jausmais, visomis jėgomis, ir kaip šv. Raštas sako, mes negalime mylėti Dievo, jei nemylime artimo. Bet artimą mylėti nereiškia mylėti kokį nors kinietį, kurio mes nepažįstame, ar kokį nors Marso gyventoją, kurio mes niekuomet nesutikome, o mylėti savo artimuosius žmones, savo tėvus, savo draugus ir visus tuos, kurie arčiausia mūsų yra vienokiu ar kitokiu būdu.

Artumas, giminystės ryšys su tėvais persiduoda į tautą ir veda mus į tą vienybę su tauta. Ir mes šito, kaip šeimos, negalime pakeisti, kaip tėvo-motinos meilės negalime atmesti, taip doras žmogus negali sakyti: man vistiek, ar mano motina skęsta, ar koks nors nepažįstamas žmogus. Savas motinas turime mylėti išskirtina meile, reiškia, labiau negu kitas moteris. Taip pat, vyras savo žmoną, žmona savo vyrą. Yra natūralus dalykas, kad kiekvienas labiau mylėtų savo tė-

vą, savo motiną, savo vyrą, kad mylėtų savo brolį labiau, negu svetimą. Tai yra artimumo ryšys. Artimą mylėti reiškia pradėti nuo artimiausių. Kas nemyli artimiausio, nemyli artimo. Kas sakytų, aš myliu artimą, myliu žmogų, nemylėjęs savo, sakysim lietuvio, kuris yra jam artimesnis giminystės ryšiu, tos pačios tautos ryšiu, iš kurios kilę jo tėvai, tas artimo tikrai negalėtų mylėti. Tada ir jo meilė Dievui pasirodytų nesveika, kažko jai trūktų. Trūktų nuoširdumo, nuoseklumo ir tiesos. Ir štai kodėl šv. Tėvas, skirdamas naują vyskupą, yra nurodęs, kad tas vyskupas turi rūpintis lietuviais. Paskui nurodė taip pat, kad reikalinga priminti lietuviams, gyvenantiems svetimame krašte, kad tėvynės meilė, tautos meilė yra dorybė. Nėra taip sau dalykas, kurio galima turėti ar neturėti. Ją šv. Tėvas vadina *pietas,* reiškia, meilė, einanti iš tėvų.

Meilė savo tautai

Tėvų ir tėvynės meilė yra ta pati viena dorybė. Tėvų meilė veda į tėvynės meilę. Kas turi šią pilnutinę dorybę, tas mylės taip pat savo tėvynę, savo tautą. Ir mes turime didesnę pareigą mylėti savo tautą, negu mylėti kitas tautas. Savos tautos meilė nereiškia, kad mes turime niekinti kitas tautas. Nereiškia, kad mes mylim savo tėvynę todėl, kad ji gražesnė už kitas šalis. Mums tai yra pareiga, nes mūsų tėvų, tautos ir tėvynės meilė yra vienas ir nedalomas dalykas. Gyvendami svetimame krašte, mes neturim užmiršt savo tautos, savo tėvynės. Mes galime mylėti taip pat savo kraštą, tą kraštą, kuriame mes esame gimę, iš kurio taip pat daug ką esame gavę ir gauname. Bet ši meilė yra jau kitos rūšies: ji nėra meilė, kuri riša su savo tėvu, savo motina, savo šeima. Iš šitos šeimos išeinant, mes turime nuoširdžiai mylėti savo tautą.

Įaugti į savo tautą

Tautiečių meilė reikalauja, kad mes įsijungtume į savo tautą, prisidėtume prie jos. Ir svetur mokėtume bendrauti. Jūs gal girdėsite dažnai, jeigu toliau studijuosite, sakykim, psichologiją ar pedagogiką, kad labai garsus Amerikoje yra tam tikras dėsnis, vadinamas "adjustment". Žmogus, kuris neįauga į savo aplinką, kuris yra sukilęs prieš savo aplinką, tas žmogus serga dvasiniai, jis yra ligonis. Daug žmonių yra susirgę šiuo atžvilgiu. Svetimame krašte turime įsijungti ir į tą kraštą, kuriame gyvename, kaip ir į savo tautą, iš kurios esame kilę.

Įvykdyti šį uždavinį yra daug kliūčių. Viena iš tokių kliūčių yra prisiderinimas prie tos kartos lietuvių, kurie atvyko iš savo tėvynės. Daugumoj jūs esate gimę jau šiame krašte. Tie, kurie yra atvykę iš tėvynės, jie yra atsinešę daugiau tų elementų, kuriais gyvena lietuviai tėvynėje. Bet jūs susiduriate mokyklose ir net bažnyčiose su įvairiais kitais šito krašto kultūros elementais. Ir štai jūs turite skirtingą veidą, esate kitokių akmenėlių paveikslas, negu tie, kurie yra atvykę iš Lietuvos. Keliaudamas po Europą, girdėjau, kaip jaunimas kaltina senesnę kartą dėl susiskaldymo. Sako, jie pešasi tarp savęs, turi visokias politines organizacijas, kurios viena su kita nesutaria — kam mums reikalingi tokie dalykai? — mes to visai nenorime. Ir šalinamės nuo jų, kadangi mes negalime pritapti. Tame yra daug tiesos. Bet stenkimės prisitaikyti prie šios tiesos. Dėl to, kad mes turime įsijungti į savo tautą tokiu būdu, koks mums yra duotas. Tada mes būsime tikrai prisiderinę ir prisitaikę žmonės, kada mes įsijungsime į lietuvišką bendruomenę, kurioje gyvename. Susiderinsime su įvairiomis kartomis, senesniomis ir naujai atvykusiomis, priklausančiomis vienai ar kitai partijai.

Politinis auklėjimas yra reikalingas

Kai kurie žmonės turi politinį palinkimą, yra Dievo leisti vadovauti politiniame gyvenime. Jei kas tokį linkimą turi, galės prisiderinti, įsijungti į vieną ar kitą organizaciją, kuri jam patinka ir tokiu būdu paruoš mūsų tautos ateičiai labai reikalingo auklėjimo elementą. Mes žinome, kad tėvynėje politinis auklėjimas dabar yra negalimas ir kad ten yra viena partija — jokios demokratijos nėra, yra diktatūra. Jei niekas lietuviuose laisvame pasaulyje nesidomės politika ir neturės jokio šitokio auklėjimo, bus blogai. Pestalocci, didelis pedagogas, kuris jaunimą auklėjo ir jokia politika neužsiėmė, puikiai suprato taip pat politinio auklėjimo reikšmę, ypatingai tiems, kurie turi gabumo šioje srityje ir kurie gali prasimušti taipgi ir šios šalies gyvenime. Pestalocci sako, kad jei tauta po ilgesnės diktatūros neturėtų jokio žmogaus, kuris būtų išauklėtas politiškai, paruoštas tam darbui, tai toji tauta yra pavojinga sau pačiai. Taip kaip mažas vaikas, nežinodamas, kaip apsieiti su degtukais, gali sukurti labai lengvai gaisrą vienas paliktas namie. Todėl tos organizacijos bendruomenėje, kurios turi politinį atspalvį, turi savo prasmę. Ir todėl mokėkime į viską blaiviai ir gražiai žiūrėti. Neužsigaukim, jei yra politinių skirtumų, nes politinis skirtumas yra ne monologas. Esant vienai politi-

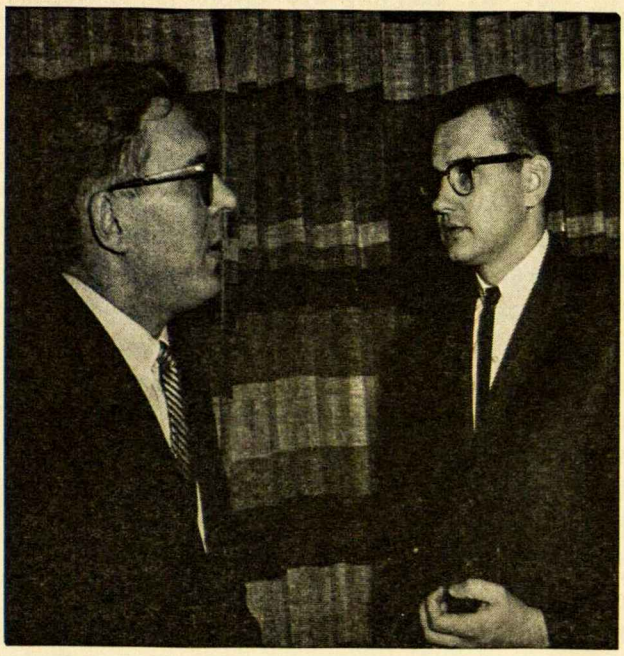

Vyriausieji Pasaulio Lietuvių Jaunimo Kongreso Komiteto vadovai — iš kairės į dešinę: PLJK Komiteto I-sis vicepirmininkas ir JAV LB CV narys jaunimo reikalams Vaclovas Kleiza ir PLJK Komiteto energingas pirmininkas Algis Zaparackas. V. Pliodžinsko nuotrauka

nei partijai, gaunasi monologas. Viena politinė partija, valdydama ilgą laiką, išsigimsta arba į diktatūrą arba į išnaudojimą, o kai yra kitos, kurios pakritikuoja, įvyksta dialogas, įvyksta kalbėjimasis, įvyksta papildymas ir tokiu būdu tos partijos yra reikalingos tautos vienybei. Reikalingos jos gyvybei, jos gyvenimui ir politiniam auklėjimui, todėl nereikia jų griauti, tiktai auklėtis, pakęsti kitokią nuomonę, taip pat mokėti sugyventi su kitais, bet siekti švariom politinėm priemonėm užsibrėžto tikslo. Ir politinis įvairumas kaip tik yra labai reikalingas politiniam dialogui.

Kartų sugyvenimas

Iš kitos pusės, neužmirškim, kad šeima turi kelias kartas. Ir kai vaikai pradeda bendrauti daugiau su kitais, prasideda nuomonių skirtumai tarp įvairių kartų šeimoje. Vaikai nusiskundžia savo tėvais, kartais labiau sutaria su seneliais, negu su tėvais, ir pašelmavoja apie tėvus, kartu jų padedami. Taip reikalinga ir bendruomenėje šalia kartos gimusios šiame krašte, karta, kuri atvyko iš mūsų Tėvynės ir yra artimesnis ryšys su mūsų tauta. Branginkim tą kartą, mokykimės iš jos kas yra gera, kas gražu. Taip pat iš senesnės kartos, kuri atvyko prieš Pirmąjį Didįjį Karą, kuri taip pat turi daug gražių kilnių ypatybių. Ir iš jų mes mokėkim mokytis ir kad šiame krašte lietuviams reikalingos visos organizacijos, reikalingos visos kitos. Mes mokėkim gražiai prie jų prieiti, gražiai jas jungti, nes tose skirtybėse vyksta vienybė. Mes galvojame, kad vienybė yra vienas dalykas. Manęs vienas žmogus klausė: sako, mes turim dvi katalikų partijas. Ar nebūtų geriau, jei būtų vienybė. Visi katalikai turėtų vieną partiją, visi lietuviai turėtų vieną partiją. Arba jei visi lietuviai turėtų vieną partiją, nebūtų kitokių, ar būtų negeriau? Atsakiau, kad Bažnyčia yra virš visų politinių partijų, nes Bažnyčiai nepriklauso politinis vadovavimas — jis yra pasauliečių žmonių atsakomybė. Ir todėl pasauliečiai kuria politines partijas. Ir šių dalykas yra tenai savo atsakomybe veikti. Bažnyčia nesikišdama į politinių organizacijų darbą ir netapatindama jų su Bažnyčia, katalikybės ir katalikiškumo su jokia politine organizacija, dar nesako, kad ji paneigia politinį veikimą arba jį laiko žemu, nevertingu, — jokiu būdu — ji laimina visą politinį veikimą, visų organizacijų skirtybes ir tik kviečia, kad mokėtų gražiai bendradarbiauti ir kad būtų vienybė ten, kur ji reikalinga.

Ta skirtybė ir visos žmonijos tautų skirtybė veda į turtingą, gražią vienybę. Žmonijai reikalingos tautos, lygiai kaip tautai reikalingos šeimos ir reikalingos specialybės, įvairūs gabumai žmonėse. Visa tai mes turime išmokti branginti žmoguje, ne neapkęsti, kad jis kuo skiriasi nuo manęs. Bet pasiturtinti, pasipildyti save visomis tomis skirtybėmis, nes mes jų esam reikalingi. Niekas nėra pilnai tobulas vienas. Bet įvairioms pareigoms, įvairiems tokio sudėtingo gyvenimo reikalams reikalinga įvairių specialybių, įvairių organizacijų. Mokėkime mes jas branginti. Šitokiu būdu mes mylėsime savo tėvynę, savo tautą.

Jaunimo tikėjimas ir tautos ateitis

Brangus jaunime, turėkime vilties savo tauta. Daugelis galvoja, kad mūsų tauta jau bus žuvusi, gal neatgaus savo nepriklausomybės, savo laisvės, gal geriau ir realistiškiau yra gyvent įsiliejant į šį kraštą, visiškai neturėti jokių ryšių su savo tauta ir bus labai gerai. Labai mažos vertės būtų toks nusistatymas. Mes turėkime didelį tikėjimą. Jaunimas kaip tik yra reikalingas kiekvienai lietuviškai bendruomenei svetimuose kraštuose, kad jisai mokėtų duoti tos ugnies, to tikėjimo ateitimi. Tolei žmogus yra jaunas, kolei jis tiki ateitim. Mes galim tikėti savo ateitim ir taip pat savo tėvynės ateitim. Ir mes galime būti naudingi savo tautai, savo tėvynei ir per tėvynę galime būti naudingi savo kraštui, tam kraštui, kuriame mes gyvename. Daug naudingesni negu išsiskirdami iš natūralios savo apilnkos. Jūs gal

būsite girdėję apie dvi varles, kurios vieną šiltą vasaros vakarą beliuopsinėdamos nuliuopsėjo žemyn į rūsį, kur buvo pienas. Buvo ten pat puodynė surūgusios grietinės. Įpuolę į tą grietinę viena po kitos, šoko tuojau graibyti muses, užsigerdamos surūgusios grietinės. Prisisotino ir, kai visai buvo sočios, pagalvojo, kad reikalinga dabar jau rasti kelią atgal. Reikia iššokti. Pabandė viena šokti, pabandė kita šokti. Nesiseka. Pasirodo, kad tos grietinės ne tiek daug, o puodo sienos gana aukštos, ir jų muskulų nepakanka, kad iššokus iš puodynės. Išsigando. Baisiausiai pradėjo dar labiau su įnirtimu šokinėti, bet niekas nesidaro. Senesnioji apskaičiavo, koks stiprumas jos muskulų, koks puodynės aukštumas ir priėjo išvados, kad jokiu būdu negali iššokti, nes bent dvigubai reikėtų stipresnių muskulų, kad iššokus iš tokios aukštos puodynės. Ir pasakė: žinai, ką, čia mes daugiau nesivarginkim, iššokti negalime jokiu būdu, matematišku tikrumu, ir nešokinėkime. Ir taip prisimerkus bandė užsnūsti, bet jaunesnioji, kuri nesuprato tų išvedžiojimų, sako: Nesuprantu tavo išvedžiojimų, bet viena žinau, jei neiššoksime iš puodo, tai ateis šeimininkė su samčiu, tvonktels į kaktą vienai, kitai, išsitiesim ir bus viskas baigta. Turim šokti. Senė palingavo galva ir sako: kvailelė, ką ji išmano. Tegu sau šokinėja. Ta šokinėjo, šokinėjo, liuopsėjo, liuopsėjo ir jau kaip tik senė buvo beužmieganti, jaunesnioji ėmė ir iššoko. Nustebus baisiausiai ėmė ir prislinkus prie tos vietos, pro kurią ana iššoko, žiūri — sumušto sviesto sala plūduriuoja — ant jos pasispyrė ir iššoko.

Ši pasaka yra prasminga. Jei mes turėsime tikėjimo Dievu, kuris yra visagalis, kuris myli mus, mūsų tėvynę, mūsų tautą, kiekvieną atskirai. Neužmiršta niekuomet. Jeigu mes kiekvienas atliksim savo pareigą, pasiruošim gerai savo ateičiai ir mokėsime tarnauti, tai Dievas iš savo pusės duos ko trūksta. Mums atrodo, kad mes negalime iššokti iš šios padėties, bet Dievas duos savo malonės, padarys taip, kad vieną sykį ims mūsų tauta ir iššoks. Mes žinom, kaip buvo su mūsų tėvyne prieš šį karą. Kai grėsė jau karas, kai vokiečių karas prieš lenkus jau buvo prasidėjęs ir tos patrankos vis labiau artėjo prie Lietuvos sienų, tai įvairios organizacijos pirko mūsų kariuomenei ginklus, kulkosvaidžius, kartais armotą kokią nupirkdavo. Ir mes žinome, kad iš tų armotų niekas nebuvo iššauta. Paėmę bolševikai jąsias atkreipė į mūsų tautą, niekas iš to neišėjo. Dievas taip sudarė. Mes taip pat matome apsiginklavusias tautas šiandien ir labai galingas ir atominiais ginklais ir kitokiais, bet pasitikėkime Dievu, ir jei mes atliksime savo pareigas, kaip ta varlelė, ir darysime, ką galim, Viešpats Dievas duos, kad tie visi mūsų tautos priešų ginklai bus nukreipti į juos pačius arba iš jų nebus niekas iššauta.

Kiekvienam žmogui, kad jis galėtų išsiskleisti, Dievas yra palikęs laisvę. Ji yra būtina sąlyga, be jos žmogus negali mylėti, negali būti tuo, kuo jis tikrai galėtų būti. Taip ir tautos būtinai yra reikalingos laisvės. Ir todėl Dievas tikrai duos mūsų tautai laisvę. Jeigu ją yra sunku iškovoti, mes ją mokėsim labiau branginti. Todėl visos sunkenybės nieko nereiškia, kaip tik didesnį Viešpaties Dievo dėmesį. Juo daugiau mes įdėsim energijos iškovoti savo Tėvynei vėl gražią ateitį, juo labiau mes būsime pilnutiniais žmonėmis mes patys, ir mūsų Tėvynė pasieks tą tikslą, kurį skyrė jai Dievas. Tą tikslą, kurį gali pasiekti žmogus, būdamas laisvas ir tauta būdama laisva, nepriklausoma, nes laisvė yra neatskiriama žmogaus ir tautos sąlyga.

SKUJA

tai tu, Tėvyne

Tavo keliai — tai liepos
žydinčios,
Ir kryžiai mūkeliais žvilgančiais,
Suvargusiais rūpintojėliais,
Rugiais rasojančiais
Ir ašarom našlaičių nuplauti.
Tavo laukai, tai pinavijais,
Rūtom kvepiantis darželis.
Ir pievos pilnos žolynų žiedų.

Tu gi viena eini
Skausmingą taip nelaisvės kelią;
Palikdama visus,
Kurie nukrinta.
Tu tik viena eini,
Pirma ir paskutinė.
Tai tu, Tėvyne,
Tu pasitiksi vėl
Rytojų šviesų.

MOKSLEIVIŲ ATEITININKŲ SĄJUNGOS SUVAŽIAVIMO DAINAVOJE

lapkričio 24-28 dienomis

GAIRĖS IDEOLOGINEI VEIKLAI:

1. Suvažiavimas pasisako, kad Sąjungos Centro Valdyba rūpintųsi paruošti papildomą programą supažindinti įstojančius narius su ateitininkų ideologija.

2. Suvažiavimas pageidauja, kad kiekvienam naujam ateitininkui būtų duota proga susipažinti su pareigomis, kurios yra susiję su įsijungimu į ateitininkijos šeimą.

3. Suvažiavimas ragina moksleivius, vykdant katalikiškumo principus, atidžiai studijuoti Visuotinio II Vatikano Susirinkimo liturginių pakeitimų gilią prasmę bei atsinaujinimą.

4. Suvažiavimas kreipiasi į visus dvasios vadus ir globėjus įtraukti į ideologinį narių auklėjimą taip pat ir Visuotinio II Vatikano Susirinkimo nutarimus bei dvasią.

5. Suvažiavimas nori atkreipti Sąjungos narių dėmesį į pašaukimų stoką lietuvių tarpe ir reikalą puoselėti pašaukimus į dvasinį luomą. Galimybės stoti į lietuviškus vienuolynus bei seminarijas turėtų būti stipriai akcentuojamos.

6. Suvažiavimas ragina visus narius Visuotinio II Vatikano Susirinkimo dvasioje savo pavyzdžiu bei veikla apaštalauti šeimoje bei draugų tarpe vis artėjant prie mūsų idealo "Visa Atnaujinti Kristuje!"

GAIRĖS ORGANIZACINIAIS REIKALAIS:

1. Suvažiavimas siūlo naujajai Centro Valdybai ieškoti priemonių surasti savo įgaliotinius didesniuose miestuose, kurie galėtų ją atstovauti ir patarti kuopai veiklos eigoje.

2. Suvažiavimas siūlo "Ateities" redakcijai sudaryti redakcinį kolektyvą, kuris susidėtų iš narių įvairiuose miestuose Amerikoje ir užsienyje.

3. Suvažiavimas išreiškia norą moksleiviams susiartinti su Studentų Ateitininkų Sąjunga, kad perėjimas į studentus eitų normalesniu būdu. Taip pat prašo palaikyti tampresnius ryšius bei koordinuoti pastangas tarpsąjunginio veikimo.

4. Suvažiavimas išreiškia norą turėti dažniau suvažiavimus bei kursus, kur būtų galima didesnei kuopų reprezentacijai bendrai diskutuoti problemas ir veiklos metodiką.

5. Suvažiavimas jaučia, kad kiekvienas pajėgus moksleivis turėtų noriai talkinti globėjams jaunučių ateitininkų ugdymo darbe.

6. Suvažiavimas ragina kuopas aktyviai bendradarbiauti su Centro Valdyba.

7. Suvažiavimas prašo globėjus leisti kuopų valdyboms daugiau savo iniciatyva veikti, taip ugdant stiprias ateitininkiškas asmenybes.

moksleivių ateitininkų suvažiavimas dainavoje

E. BRADŪNAITĖ

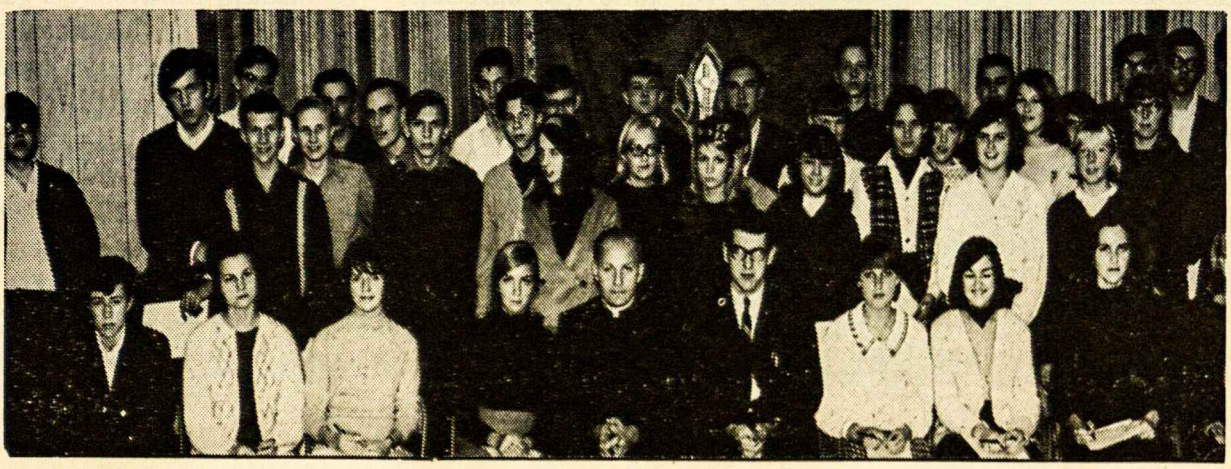

1965 metų lapkričio 24-28 dienomis Dainavos patalpose įvyko moksleivių ateitininkų sąjungos suvažiavimas. Moksleiviai pradėjo rinktis trečiadienio vakarą, o jau ketvirtadienio rytą buvo suvažiavę beveik visi. Tiktai torontiškių dar nesimatė. Gavom pranešimą, jog jų galime tikėtis tik penktadienio vakarą, nes pas juos vietoj Padėkos dienos — egzaminai.

Po mišių ir skanių pietų susiskirstėm į diskusinius būrelius. Jų temos bei nagrinėjimai yra surašyti atskirai šiame numeryje. Vėliau išsirinkom mandatų komisiją, kurią sudarė Daiva Matulionytė (Čikaga), Algis Balsys (New Yorkas) ir Petras Vainius (New Yorkas). Ta pačia proga diskutavom jaunučių uniformos klausimą. Jonas Račkauskas parodė ponios Damušienės pasiūtas uniformas, kurios sudarė gerą įspūdį suvažiavusiems.

Tą vakarą Čikagos Lipniūno kuopa išpildė trumpą programėlę, o ją papildė pati publika, parodydama savo vaidybinius talentus. Po to sekė šokiai. Nuvargę nuslinkom į lovas.

Penktadienio ryte Centro Valdybos pirmininkas Jonas Račkauskas atidarė suvažiavimą. Po vėliavų įnešimo sekė prezidiumo rinkimai. Suvažiavimo pirmininku išrinktas Leonas Valaitis (Čikaga), o vicepirmininku Algis Balsys (New Yorkas). Sekretorėmis išrinktos Vincė Juškaitė (New Yorkas), Irena Banionytė (Clevelandas) ir Elena Bradūnaitė (Čikaga). Po rinkimų kun Gediminas Kijauskas, S. J. skaitė invokaciją. Paskui Jono Račkausko, moksleivių ateitininkų centro valdybos pirmininko, veiklos apžvalga. Tikrai stebėtina, kiek daug nuveikta. Tikime, kad ateinanti valdyba nepasiduos. Kun. G. Kijauskas, moksleivių ateitininkų dvasios vadas, pristatė naują jaunučių programos leidinį ir skatino moksleivius kuo daugiau prisidėti prie jaunučių vadovavimo.

Mišios buvo prieš pietus, o skaniai užkandę vėl susirinkom židinio sušildytoj salėj. Susidomėję klausėm įvairių kuopų pra-

nešimų. Tikrai stebėtina, kiek kuopa gali nuveikti. Įdomiausias buvo Šv. Jono Bosco kuopos pranešimas, kuriame parašyta tikra naujiena: "Šiais metais į kuopą įstojo vienas juodukas. Tai staigmena ateitininkų istorijoje. Nors juodas, bet tikras lietuviukas iš Vakarų Vokietijos ir tekalba tiktai lietuviškai. Balti lietuviukai nenorėjo tikėti, kad yra ir juodų lietuvių, bet ateitininkams teko pravesti integraciją ir taip laimėti vieną narį". Ši kuopa taip pat pranešė turėjus sėkmės grąžinti katalikų Bažnyčiai tris protestantus, kurie pasikrikštiję per Kalėdas — visi tapo uoliais ateitininkais. Bravo, Šv. Jono Bosco kuopa!

Po pranešimų Dr. Arūnas Liulevičius mums paskaitė paskaitą apie Visuotinį Bažnyčios suvažiavimą. Jo paskaita susidėjo iš keturių dalių: 1) trumpa istorija ankstyvesnių suvažiavimų ir jų reikšmė, 2) apžvalga dabartinio suvažiavimo — kas, kodėl, kam? 3) kaip ir kas iki šiol nuveikta, 4) ko galima tikėtis iš šio suvažiavimo. Dr. Liulevičius įdomiai pagyvino paskaitą tikrais anekdotais (apie suvažiavimą) iš suvažiavimo. Jis pristatė mums daug faktų, kurių anksčiau nebuvom girdėję.

Vakare Kazys Razgaitis, talentingas clevelandietis, parodė savo paties suktą filmą iš praėjusios žiemos stovyklos bei įvairių iškylų. Vėliau tą patį vakarą sulaukėm ilgai lauktų torontiškių. Šią naktį kažkaip buvo sunku užmigti. Įspūdžių pilni dalinomės įvairiomis nuomonėmis, o kai kurie tęsė anksčiau pradėtus diskusinius būrelius. Taip įsikarščiavom, kad net išjudinom visą štabą.

Šeštadienį sekė tolimesni suvažiavimo darbai. Užbaigti kuopų pranešimai. Sekė Jono Račkausko pokalbis apie ateitininkų ideologiją. Jo paskaitoj keltos mintys mums padėjo diskusijose, kuriose nustatėm naujas gaires. Rinkom naują valdybą. Į ją išrinkom Rimą Laniauską, Vidą Kasperavičiūtę, Danguolę Tamulionytę ir Jūrą Gailiušytę iš Clevelando, o Antaną Vainių iš New Yorko. Gi revizijos komisijon išrinkti: Janina Udrienė, Alvydas Bičiūnas ir Adomas Viliušis.

Vakare kun. G. Kijauskas kalbėjo apie Bažnyčios suvažiavimą. Jis mums pristatė didesniuosius II Vatikano suvažiavimo darbus ir išaiškino jų reikšmę mūsų laikų Bažnyčiai ir pasauliui.

Sekmadienį balsavom dėl gairių ir rezoliucijų. Jos pateikiamos kituose šio numerio puslapiuose. Po padėkos žodžių kun. Kijauskui, senajai ir naujajai valdybai suvažiavimas buvo iškilmingai uždarytas. Pradėjom atsisveikinti ir skirstytis kas į Torontą, kas į Clevelandą, kas į Čikagą, o kas net į New Yorką ir New Jersey.

JAUNOS ŠIRDYS kreipiasi į Tave, Dieve, su dėkingumu už Tavo dovanas.

Mes prašome Tavo šviesos šiam suvažiavimui, kad nušviestum mūsų ateities kelius.

Kristau, mūsų Atnaujintojau, kuris šiandieną Visuotiniame Bažnyčios Susirinkime esi Gaivintojas ir visos Dievo Tautos vedėjas, būk Tu ir visų mūsų darbų kelias, tiesa ir gyvenimas.

Padėk mums atsinaujinti Tavyje ir nutiesti aiškias gaires kitų atnaujinimui.

GEDIMINAS KIJAUSKAS, SJ. MAS Dvasios Vadas

Moksleivių Ateitininkų Sąjungos Suvažiavimo iškilmingo atidarymo proga, ketvirtadienį, 1965.XI.25 invokacija:

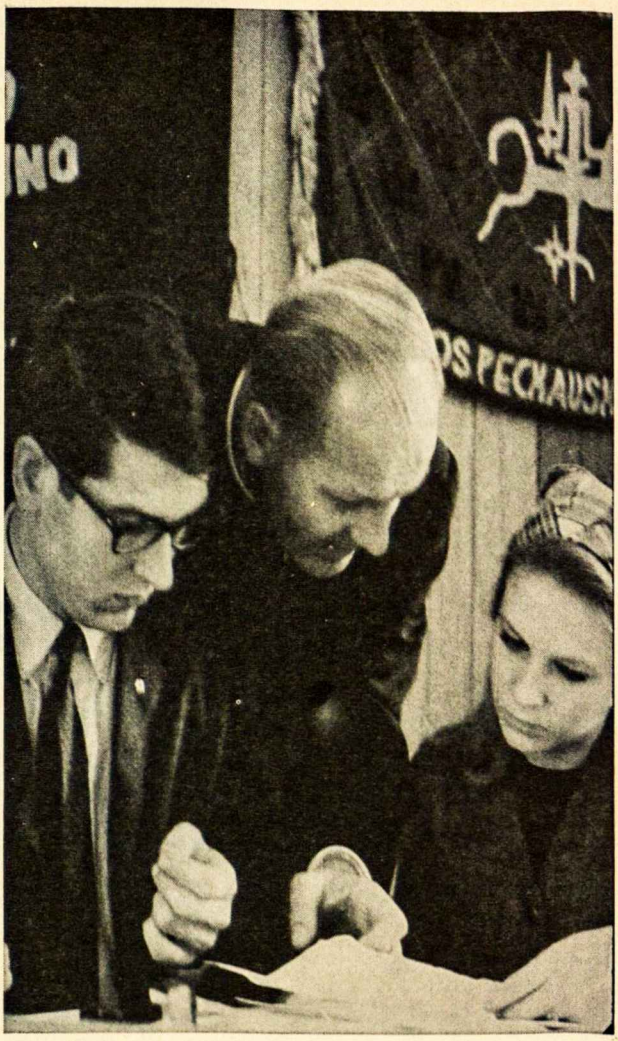

žmogaus ateitis - Kristuje

Žmogus laukia Kristaus užgimimo. Jis laukia Kristaus artumo. Laukia, kad Kristus ateitų į jojo sukurtą pasaulį, kad jį atnaujintų ir nušviestų savo šviesa. Ilgesingai žmogus laukia klystkeliuose ir gyvenimo labirintuose valandos, kada jis galės pilnai atsiverti Dievo artumui. Laukti yra žmogiškosios kelionės dalis. Mes esame piligrimų Bažnyčia, keliaujanti į amžinąjį ir šventąjį miestą.

Šiandien labiau nei bet kada žmogus laukia Kristaus taikos. Taikos, kuri pasiekia kiekvieno širdį, kuri alsuoja pagarba ir meile kiekvienam žmogui. Taikos, nešančios santaiką tautoms. Taikos, kuri atveria žmogaus širdį Dievo artumui, vienybei su Kristumi.

Žmogus laukia Kristaus meilės. Laukia, kad kitas žmogus ateitų pas jį Kristaus gerumu, ištiestų jam pagalbos ranką neturte, sušelptų jį varge, išlaisvintų jį iš vergijos.

Laukia šiandien žmogus, ypatingai jaunas žmogus, kad ateitų Kristus ir atnaujintų jojo gyvenimo viziją, uždegtų jį ryžtu kilti ir kelti kitus. Jis laukia ugnies, kurią Kristus atėjo įžiebti žemėje. Jis laukia Kristaus žvilgsnio, kalbančio jam apie jaunatviško kelio gilią prasmę, kad kova ir auka yra pagrindas jojo žygiui laimingon ateitin.

Savo vienišume jaunas žmogus laukia Kristaus žodžio, kad jis keliauja ne vienas, o kartu su Dievo Tauta, kad jis randa Dievą ne vien prakartėje, bet ir altoriuose, kiekvieno savo brolio ir sesės širdyje.

Laukia žmogus Kristaus gimimo ne tik Betliejuje, pasaulyje. Jis laukia, kad Kristus gimtų ir jame, kad jį atnaujintų. Tik taip ateis taika, naujas ryžtas dirbti ir skleisti Kristaus Gerąją Naujieną.

Laukia žmogus Kristaus gimimo, laukia Jo atėjimo, nes žino, kad žmogaus ateitis yra Kristuje.

Gediminas Kijauskas, S.J.

kazys bradūnas

žmogui

mikalojui konstantinui

čiurlioniui

Ko toks liūdnas Raigardas
platus,
Lyg daina vakarais Nemune?—
Aš matau tave einant krantu,
Aš regiu tave ties bedugne.

Tau po kojų sutemę laukai
Ir sodybos, užgožtos nakties,
O tu rankoj iškėlęs laikai
Ugnį nerimo ir ateities.

Ne ugnis! Juodo varno naguos
Kruvina dega tavo širdis.
Ir suspindi trobelių languos
Tolimųjų krantų švyturys.

Kops aukščiausion viršūnėn
drąsus,
Neįveikiamas žemės šaulys —
Jam grūmojąs dangus nebaisus,
Tiki viską, o viską galįs.

Ateitis jam šviesos kupina,
Žengia galvą iškėlęs žmogus,
Ir jį sveikina miško daina,
Šimtu saulių liepsnojąs dangus.

Jis nemiega svajonėj nakties,
Jis vidudienį pilnas jėgų.
Spinduliuos vakarinės žvaigždės
Plaukti jūrų bangom nebaugu.

Iš kalnų grįžta paukštis —
Žinia.
Rytas. Puoškit sodybas žaliai...
Jau į saulę žygiuoja minia
Begalinių platybių keliais.

O žmogau, o nemirštąs, didus,
Tu ir žemę ir dangų vedi —
Jų kovų ir svajonių aidu
Pasiliki ir mūsų širdy.

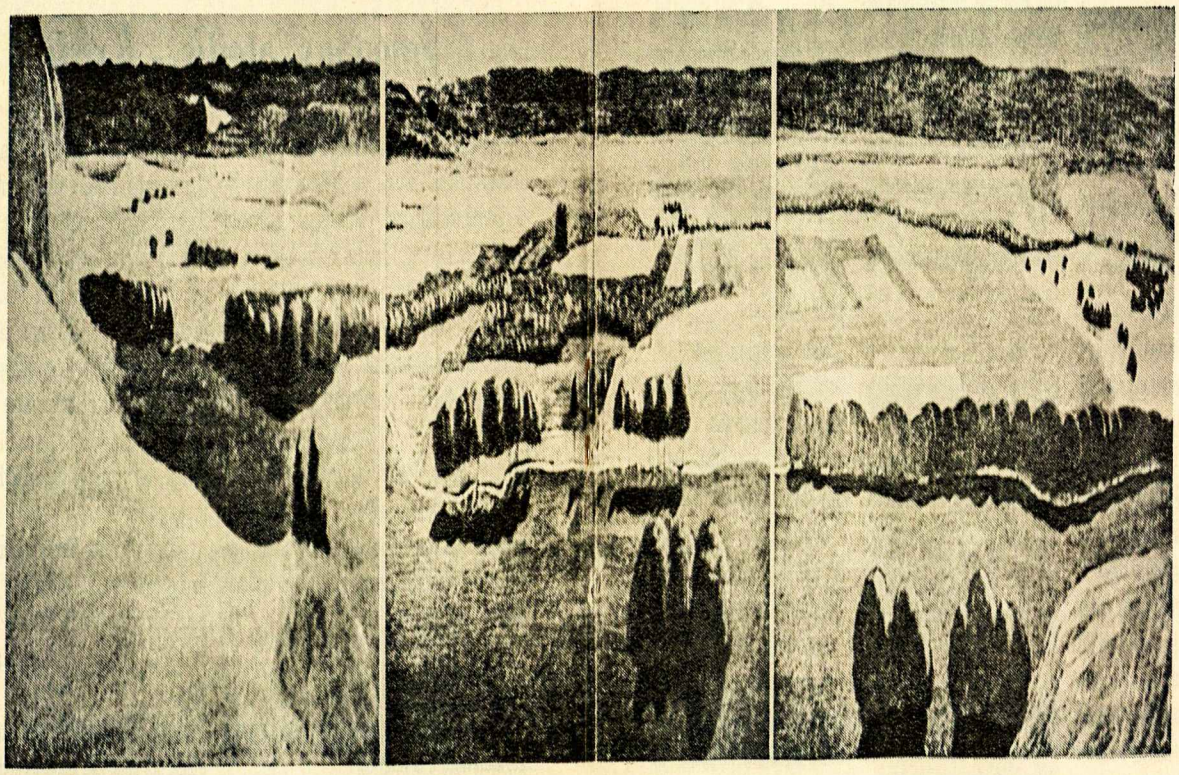

Mikalojus Konstantinas Čiurlionis

Raigardas (triptikas)

LIETUVOS NACIONALINĖ M. MAŽVYDO BIBLIOTEKA

ką jie diskutavo?

MAS suvažiavimas-kursai Dainavoje Padėkos dienos savaitgalį.

PIRMA DIENA

Ketvirtadienio popietę sudaryti trys būreliai. Moksleivis galėjo pasirinkti betkurį būrelį, kuris jam atrodė įdomiausias.

Pirmutinis būrelis, kuriam vadovavo Jurgis Bradūnas (Čikaga) turėjo sekančią temą: *"Bažnyčia turėtų užsidaryti zakristijoje"*. Ką tai reiškia? Ar iš tiesų Bažnyčia daug kur užsidarė šventykloje? Kokios to pasekos? Kokiu keliu Bažnyčia šiandien bando eiti? Kur veda Bažnyčią toks kelias?

To būrelio sekretorius Vytautas Narutis (Čikaga) šitaip pranešė diskusijų išvadas:

Kaikurie kėlė mintį, jog apaštalams buvo įsakyta eiti ir visoms tautoms skleisti Dievo žodį. Todėl kunigai neturėtų užsidaryti zakristijose, bet veikliai skleisti Kristaus mokslą. Buvo pasisakoma, jog kunigui neužtenka vien tik laikyti Mišias ir sakyti pamokslus. Jis turėtų pravesti artimesnį bendradarbiavimą su savo parapijiečiais: organizuoti diskusijas, lankyti šeimas ir t. t. Buvo iškeltas popiežiaus ir suvažiavimo noras, kad Bažnyčia neužsidarytų zakristijoje. Visi sutiko, jog Bažnyčia turi pritraukti žmones arčiau savęs ir apimti visą žmogaus gyvenimą. Nutarėm, kad Bažnyčia turėtų eiti pas žmones, o ne atvirkščiai. Kai Bažnyčia užsidaro zakristijoje, žmonės eina savo keliu, o Bažnyčia savo.

Diskutuojant antrą temos dalį, buvo duoti keli pavyzdžiai labai neveiklių parapijų. Jos buvo visiškai be jokių organizacijų, ir žmonės, kurie joms priklausė, buvo tiktai "kataliko" vardu ir vis neturėjo laiko parapijos reikalams. Jaunimas, ypatingai šiose parapijose, jautėsi atstumtas ir nuskriaustas. Parapijose, kurios veiklios, kurios turi organizacijas, apimančias visus — vaikus ir senukus, patys parapiečiai, kunigams davus toną, perimą didelę atsakomybę parapijos veikloj.

Kalbant, kokiu keliu Bažnyčia šiandien bando eiti, buvo pareikšta, jog Bažnyčia bando išjudinti žmones ir priversti juos šiek tiek daugiau veikti. Tačiau čia kaip tik yra pajaučiamas gan didelis kunigų trūkumas. Daug kas sutiko, jog Bažnyčiai reikia daugiau jaunesnių kunigų, kurie geriau supranta jaunimą ir jo išklauso.

Viską sutraukus bendrai, nutarėm, kad Bažnyčia plečia savo akiratį, rūpindamosi žmonių kasdieniniu gyvenimu. Šitaip Bažnyčia yra vedama į artimesnį bendradarbiavimą su pasauliečiais.

Antras būrelis, kurį pravedė Petras Vainius (New York) diskutavo sekančias temas: Ar Bažnyčia turėtų kalbėti apie politiką, socialinius klausimus, karus ir t. t. Kada? Kiek? Kokiu

būdu? Šiam būreliui sekretoriavo Algis Balsys (New York).

"Bažnyčia nuo pat įsteigimo yra įvairiais atvejais išreiškusi savo nuomonę politiniais bei socialiniais reikalais. Neatsilieka ji ir šiomis dienomis". Su šia mintim pradėjom svarstyti pristatytą klausimą.

Nutarėm, jog Bažnyčia turi teisę kištis į bet kokius dvasinius bei moralinius reikalus. Ir yra jos pareiga pareikšti pasauliui savo nusistatymą, kai tie politiniai, moraliniai ir socialiniai klausimai turi tam tikrus ryšius su Bažnyčios mokslu bei Dievo įstatymais. Visa tai Bažnyčia gali atsiekti panašiais būdais kaip iki šiol, tai yra, pirmoj vietoj enciklikomis.

Trečias būrelis buvo vadovaujamas Živilės Neimanaitės (Cleveland), o sekretoriavo Irena Banionytė. Svarstyti klausimai: Kaip žmonės vertina popiežiaus Pauliaus VI kelionę į Jungtines Tautas? Palestiną? Bombėjų? Ar apsimokėtų popiežiui važiuoti į komunistų valdomus kraštus, pvz. Lenkiją?

Atsakant į šį klausimą, kilo įvairių reagavimų. Vieni pareiškė, kad popiežius atsilankė Jungtinėse Tautose vien tik sudaryti tam tikrą įspūdį. Kitiems atrodė, kad jis norėjo parodyti pasauliui, jog Bažnyčia mato pasaulio krizes ir nebijo išreikšti savo nuomonę. Jo atsilankymas, galima sakyti, palaimino Jungtinių Tautų tikslą bei darbą.

Antrajame Vatikano suvažiavime vyskupai nubalsavo, jog žydai nėra atsakingi už Kristaus nužudymą. Popiežiaus kelionė į Palestiną buvo dalinai šito fakto užtvirtinimas.

Taip pat mes nutarėm, jog apsimokėtų popiežiui važiuoti į komunistų valdomus kraštus. Nors jis ten būtų suvaržytas, bet jo toks apsilankymas pvz. Lenkijoje tikrai duotų to krašto katalikams tam tikros paramos. O jaunimui tai tikrai sudarytų geroką įspūdį.

ANTRA DIENA

Pirmą diskusijų būrelį pravedė Donatas Kavaliūnas (Čikaga), o sekretoriavo Vincė Juškaitė (New York).

Svarstyti šie klausimai: Kiek žino laisvojo pasaulio krikščionys apie tikrąją tikinčiųjų padėtį už geležinės uždangos? Dabartinį organizuotą religijos persekiojimą? Jaunimo indoktrinavimą ateistinėje ideologijoje? Ar mūsų amžiaus lietuviškasis jaunimas užtenkamai susipažinęs, kas Lietuvoje dedasi?

Prieš gilindamiesi į duotuosius klausimus, vieni kitų paklausėm, ar mums patiems tikrai labai svarbu, kas ten dedasi už geležinės uždangos. Visi sutikom, kad mes būtinai turėtumėm žinoti, nes tada galėsim efektyviau kovoti prieš komunizmą, tą baisią jėgą, kuri Lietuvoje taip spaudžia tikinčiuosius. Mes, žinodami Maskvos įvairias taktikas, čia, Amerikoje, pažinsim ir kovosim prieš jų propagandą. Taip pagaliau prisipažinom, jog tikrumoje mes ne perdaug žinom, kas ten dedasi kitoj pusėj geležinės uždangos. Tik tiek, kiek susipažįstam iš skaitymo spaudoje ir iš ten neseniai atvykusių lietuvių. O kiti laisvojo pasaulio krikščionys dar mažiau žino negu mes patys.

Mes patys spėliojome, jog Lietuvoje religija pamažu miršta. Jaunimui visiškai draudžiama apie ją mokytis. Daugumas jų negali lankyti bažnyčios, nes jaunųjų komunistų susirinkimai yra kaip tik laikomi sekmadienio rytais. Bet čia tik mūsų spėliojimas. Nė vienas iš mūsų negalėjome savo teorijos užtikrinti. Dėlto mes patys turėtume jausti didesnę pareigą sužinoti apie religinę situaciją Lietuvoje, domėtis ja ir kartu dominti kitus lietuvius bei svetimtaučius.

Antram diskusiniam būreliui vadovavo Algis Balsys (New York), o sekretoriavo Raimundas Šilkaitis (Čikaga).

Klausimai: Kaip vertinti komunistų pastangas išnaikinti religiją Lietuvoje? (žiūrėk "Laiškai Lietuviams" 1965 rugsėjo visą numerį). Ką tie faktai sako mums laisvame pasaulyje? Kaip ilgai gali išlikti religija Lietuvoje, kai siaučia toks persekiojimas?

Atsakymai: — Komunistai Lietuvoje bando propagandos metodais įtikinti vaikus nuo pat mažens, kad jų tėvai, tikėdami ir sekdami religiją, nusideda valdžiai, nes daro bloga bendruomenei. Šita propaganda yra paveikusi nemažą skaičių jaunimo Lietuvoje. Vis dėlto įvairūs pranešimai iš pačios Lietuvos mums užtikrina — ten veikia pogrindinis, bet stiprus judėjimas, kuris bando paveikti lietuvišką jaunimą į dvasinę pusę. Kol šitas judėjimas tęsis, religija Lietuvoje nežus. Nežiūrint komunistinių pastangų išnaikinti religiją, mes nutarėm, kad dauguma lietuvių jaunimo yra susipratę, nors ir neturi progos tai viešai išreikšti. Šitas jų religinis susipratimas ir

tiesos ieškojimas dažnai gali būti paaiškintas tiesioginėmis komunistų skriaudomis, padarytomis jų pačių šeimoms ir giminėms.

Trečiam būreliui vadovavo Romas Sakadolskis (Čikaga), o sekretorium pabuvo Aleksandras Pakalniškis (Čikaga).

Klausimai: Ar teisingai mums metamas kaltinimas, kad mūsų veikla kuopoje yra grynai socialiniai susibūrimai? Kaip mūsų kuopoje iš tikrųjų yra? Ar būtina moksleiviui reikštis veikime šalia susirinkimo, pvz., padėti globoti jaunučius ateitininkus, aplankyti našlaičius ar senelius, palaikyti ryšį su užsienio kuopomis (Australijoje, Pietų Amerikoje, Vokietijoje)?

Atsakymai: — Didelė dalis būrelio prisipažino, jog kaltinimas yra metamas teisingai. Vaikai ateina į socialinį susibūrimą, susitikti, pasirodyti naują suknelę, o ne paskaitą išgirsti. Bet ar čia yra kas nors blogo? Juk bendrauti yra žmogaus būdo ypatybė. Čikagos kuopa turi susirinkimus sekmadieniais ir prieš juos kartu padainuoja ir užkanda pusryčius. Clevelando kuopa turi bendrus pusryčius po susirinkimo.

Tada vieni kitų paklausėm, kokių idėjų ar minčių mums suteikė paskutinis kuopos susirinkimas. Pasirodo, kad visur teatsiranda kokie trys jaunuoliai, kurie išdrįsta prisidėti prie diskusijų, o kiti tik pritaria.

Reikia kaip nors bandyti visus įtraukti. Taip pat nutarėm, jog moksleiviams reikia reikštis veikime šalia susirinkimo. Clevelando kuopa planuoja jaunučiams suorganizuoti iškylą, o Čikaga ketina važiuoti į kapines. Kai kurie pasisakė, jog jie nemano, kad kiekvienas asmuo tikrumoje įdeda tiek darbo kuopos veiklai, kiek turėtų. Kai kurie pareiškė, jog jiems blogą pavyzdį yra parodę studentai, kurie nėra labai veiklūs.

TREČIA DIENA

Šeštadienio rytą buvo sudaryti neformalūs būreliai, kurių visų buvo panašios temos — gairės ateičiai.

Viename būrelyje, kuriam vadovavo ir sekretoriavo Regina Kryžanauskaitė, buvo kalbama apie kuopos veiklą pačioje kuopoje. Buvo nuspręsta, kad kuopa turėtų pirmiausia save susistiprinti ir tik tada eiti į "užsieninį" veikimą. Pačiuose susirinkimuose reikėtų pravesti diskusijas apie mūsų pačių problemas ir bandyti visus įtraukti jų dalyvavime. Čia prieinam prie mūsų pačių įnašo į kuopą. Pirmiausia turėtume save lavinti ir aktyviai dalyvauti diskusijose. Reikia turėti ūpo ir susidomėjimo. Taip pat niekad neturėtume bijoti išreikšti savo nuomonės ir tai stengtis daryti kuo drąsiau. Kalbant apie kuopos veiklos pagerinimą, buvo pasiūlyta turėti geresnę šeimyniškumo nuotaiką. Stipresni individai turėtų pasimaišyti tarp silpnesniųjų ir juos pagyvinti. Naujus narius reikia įtraukti į kuopos veikimą, paskirstant darbus ir pareigas pagal asmens gabumus.

Kitas būrelis kalbėjo apie kontaktą su kuopomis per centro valdybą. Čia buvo pareikštas pageidavimas, kad Centro Valdyba suruoštų kuopoms metinę moksleivių programą, kurioj būtų diskusijų temos, jų apybraižos bei šaltiniai. Šios temos turėtų būti prisiųstos kuopoms, kurios po pasitarimų praneštų Centro Valdybai savo nutarimus. Šie nutarimai bei temos turėtų būti atspausdinti "Ateityje", ir visos kuopos galėtų jomis naudotis. Kiti nesutiko, sakydami, kad daug verčiau apsimokėtų kiekvienai kuopai susidaryti savo metinį temų planą. O Moksleivių Ateitininkų valdybai suruošus metinius suvažiavimus, juose pasidalinti temomis ir diskusijų rezultatais.

Šeštadienio popietės diskusijų tema buvo — Ateitininkai ir visuotinis Vatikano susirinkimas.

Pirmai grupei vadovavo Aleksandras Pakalniškis (Čikaga), o sekretoriavo Algis Puteris (Torontas). Šiame būrelyje buvo diskutuojama, kiek mūsų jaunimas žino apie šį susirinkimą bei

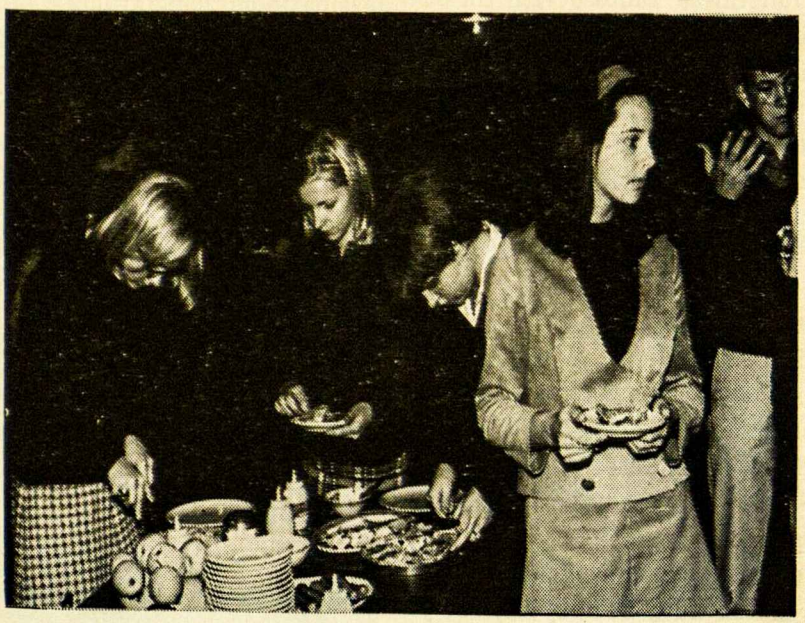

Nuotraukos iš MAS suvažiavimo

jo padarytas naujas reformas. Nutarta, kad turėtume daugiau jausti ekumenizmo plitimą ir suprasti, jog religija turi būti mūsų dalis visame gyvenime, ne tik po bažnyčios stogu. Mes, ateitininkai, turėtume dabar kaip tik labiau įgyvendinti savo šūkį "Visa atnaujinti Kristuje!"

Antras būrelis, vadovaujamas Reginos Kryžanauskaitės (Torontas), ir kuriam sekretoriavo Elena Bradūnaitė (Čikaga), diskutavo temą — Visuotinio susirinkimo dvasia ir lietuviškoji išeivija. Čia kiekvienas gyvais savo parapijų pavyzdžiais bandė įtikinti kitus savo nuomonių teisingumu. Vieni pareiškė, jog vyresnieji parapiečiai nelabai pritaria reformoms, o jaunesnieji nelabai tesidomi. Anksčiau vyresnieji buvo pripratę prie visų apeigų, o jaunesnieji nieko nesuprato. Dabar vyresni nesupranta, o jaunesnieji jau pradeda priprasti. Mes kaip ateitininkai turėtumėm remti bažnytinę reformą ir skatinti kitus pajusti jos reikšmę. Kadangi Bažnyčia visdėlto daug geriau nusimano apie žmonių gėrį, mes turėtume priimti jos padarytas reformas be jokių prunkštelėjimų. Į galą diskusijų iškilo įdomus klausimas — ar turėtume priimti kitų tikybų krikščionis į ateitininkų organizaciją? Vieni tam pritarė, sakydami, kad mes tada tikrai įgyvendintume visuotinio susirinkimo brolišką dvasią. Kiti buvo labai prieš, nes sakė, kad kils labai daug nesusipratimų bei nemalonumų. Tai taip ir liko problema neišspręsta.

Trečias būrelis, kurį pravedė Algis Puteris (Toronto), o sekretorium buvo Jurgis Juodėnas (Cleveland), kalbėjo apie tas pačias temas, kurios buvo vystomos pirmame ir antrame būreliuose. Tačiau jie turėjo konkrečių pasiūlymų, kaip at-kai galėtų aktyviau padėti bažnytinei reformai. Pavyzdžiui — 1) pažadinti didesnį susidomėjimą reforma, 2) turėjo Senojo ir Naujojo Testamento skaitymus, 3) pakviesti protestantus bei kitų tikėjimų žmones mus geriau supažindinti su jų tikėjimais, 4) kreipti kuo didesnį dėmesį įgyvendinant mūsų šūkį "Visa atnaujinti Kristuje!"

E.B.

M.A.S. SUVAŽIAVIMO DAINAVOJE 1965 lapkričio 24-28 d.d.

REZOLIUCIJOS

1. Dvidešimt penkerių metų Lietuvos pavergimo sukakties proga M.A.S. Suvažiavimas išreiškia pasipiktinimą ir smerkia komunistų pastangas Lietuvoje naikinti Dievo sąvoką jaunimo tarpe.

2. M.A.S. Suvažiavimas sveikina Lietuvių Bendruomenę, paskelbus 1965 ir 1966 metus kaip Jaunimo Metus. Suvažiavimas ragina visos Sąjungos narius aktyviai bei veikliai dalyvauti Jaunimo Metų programoje.

3. M.A.S. Suvažiavimas, pripažindamas lietuvių kalbos svarbą tautiniam susipratimui bei savo kultūros pasisavinimui, skatina visus savo narius kuo daugiau stengtis naudoti lietuvių kalbą šeimoje, draugų tarpe ir visuomenėje. Suvažiavimas taip pat skatina visus narius gilintis lietuvių kalbos žinojime bei kultūros pažinime, lankant lituanistines mokyklas ir skaitant lietuvišką spaudą.

4. M.A.S. Suvažiavimas pilnai remia Nepaprastosios AF Konferencijos nutarimus Moksleivių Ateitininkų Sąjungos metodologiniais klausimais bei veiklos problematikos išvystyme. Suvažiavimas siūlo visom kuopom įvesti diskusinį metodą, kad geriau išpildytų Nepaprastosios Konferencijos nutarimus.

5. M.A.S. Suvažiavimas skatina visas kuopas įtraukti į savo veiklą, šalia ideologinės programos, taip pat ir praktinius elementus.

6. M.A.S. Suvažiavimas skatina visus narius domėtis Visuotinio II Vatikano Susirinkimo darbais ir mėginti kuo pilniau įgyvendinti savo asmeniškame gyvenime jo nutarimus bei skleisti to Susirinkimo dvasią lietuviškoje išeivijoje.

7. M.A.S. Suvažiavimas aktyviai stoja už Visuotinio II Vatikano Susirinkimo pasisakymus ekumeniniais ir religijos laisvės klausimais, ir uoliai remia brolišk os meilės puoselėjimą kitų rasių nariams ir mažumų grupėms.

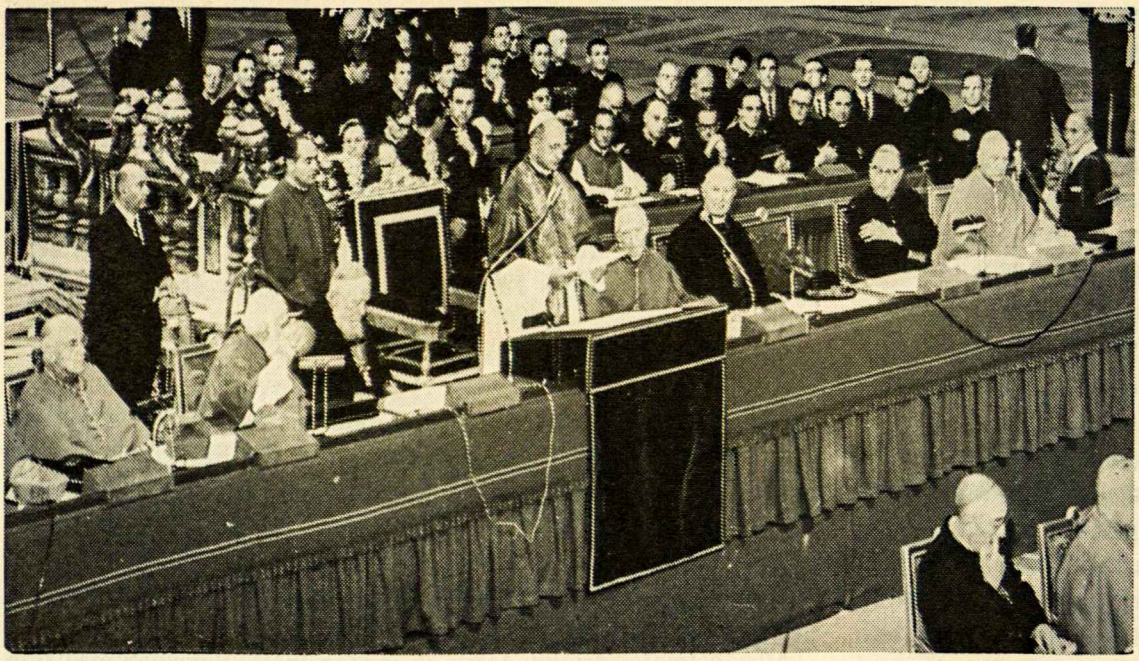

baigėsi bažnyčios susirinkimas

Žvilgsnis į ketvirtąją sesiją

Gruodžio 8 d. baigėsi antrasis Bažnyčios Susirinkimas Vatikane, kurį sušaukė Jonas XXIII su tikslu atnaujinti Bažnyčią, kad ji būtų jautresnė laiko dvasiai ir klusnesnė savo įkūrėjo mokslui. Nuo Susirinkimo atidarymo 1962.X.11 daugiau kaip 2,300 kardinolų, patriarchų, arkivyskupų, vyskupų ir vienuolijų vyresniųjų dalyvavo 168 darbo posėdžiuose Šv. Petro bazilikoje Romoje. Susirinkimas svarstė ir priėmė 16 dokumentų, kuriuos popiežius paskelbė viešumai. Visi šie dokumentai diskutuoti (lotynų kalba) Susirinkimo salėje stebint arti šimtui atstovų iš kitų krikščioniškų bažnyčių. Dokumentams priimti reikėjo net 544 balsavimų, tačiau jie buvo verti nuodugnaus svarstymo, nes paliečia beveik visus krikščioniškojo gyvenimo aspektus. Manoma, kad Susirinkimas turės didelės reikšmės netik 500 milijonų katalikų, bet taip pat ir kitoms krikščionių bažnyčioms: 200 milijonų protestantų ir 130 milijonų ortodoksų.

Kas įvyko paskutiniojoj sesijoj?

Ketvirtoji Susirinkimo sesija atidaryta rugsėjo 14 d. iškilmėmis šv. Petro bazilikoje. Čia Paulius VI savo kalboje nustebino Susirinkimo dalyvius paskelbdamas, kad jis ruošiasi įkurti vyskupų sinodą, kuris talkintų popiežiui kasdieniniam Bažnyčios valdyme. Susirinkime jau buvo anksčiau kelta mintis, kad vyskupų kolegiškumas Bažnyčios valdyme būtų geriausiai išreikštas įkuriant vyskupų senatą, kuris būtų lyg parlamentas, turįs teisę leisti įstatymus Bažnyčiai tvarkyti. Popiežius turėtų prezidento pareigas — jis administruotų Bažnyčią. Paskelbtasis vyskupų sinodas tiek toli neina, tačiau jis jau yra tokio senato užuomazga. Pagal popiežiaus laišką, kuriame apibrėžiamas sinodo projektas, šis naujas vyskupų junginys turės grynai patariamąją galią. Sinodą sukvies popiežius atskiriems klausimams svarstyti. Sinodo dalyvius rinks kraštų

vyskupų konferencijos. Kiekvienam sinodui bus pravedami nauji atstovų rinkimai. Sinode bus ir popiežiaus skirtų narių, tačiau jie niekuomet neprašoks 15% sinodo dalyvių.

Žinia apie sinodą optimistiškai nuteikė vėl į Romą sugrįžusius Susirinkimo dalyvius, nes nuo pavasario juos pasiekdavo gandai, kad Susirinkimo konservatyvioji mažuma daranti didelės įtakos popiežiui. Net pačios sesijos išvakarėse išleistoji enciklika "Mysterium Fidei" davė progos nerimauti, nes joje nepalankiai žiūrima į kaikurių olandų teologų bandymus naujai prieiti prie Eucharistijos paslapties. Enciklika pakartoja Tridento Susirinkimo mokslą apie Eucharistiją ir teigia, kad ne tik apibrėžtosios dogmos turinys negali keistis, bet taip pat ir apibrėžime naudotą tomistinę terminologiją negalima keisti. Savaime suprantama, jei tai būtų priimta paraidžiui, bet kokia nauja įžvalga teologijoje darytųsi nebeįmanoma. Stebėtojai todėl mano, kad šioji enciklika išleista ne teologams sutramdyti, bet tik suraminti konservatyviosios mažumos atstovus, kad pagrindiniuose dalykuose Bažnyčia nesikeičianti.

Religinės laisvės deklaracija

Jau pirmame sesijos darbo posėdyje vyskupas De Smedt pristato kelis kartus perrašytą religinės laisvės deklaracijos tekstą. Diskusijose pirmuoju kalba (tai jau lyg Susirinkimo tradicija) Sicilijos kardinolas Ruffini. Jis šioje deklaracijoje mato Bažnyčios priešų darbą, nes ją priėmus reikės atsisakyti konkordato su Italija. Kardinolas Siri taip pat mato negerovių deklaracijoje, nes jei Dievas nuodėmę tik toleruoja, kaip gali Bažnyčia leisti klaidoms laisvę? Kardinolas de Arriba y Castro irgi prieš deklaraciją: tik katalikų bažnyčia turi teisę skelbti Evangeliją; kaip galima leisti katalikų tarpe apaštalauti sektantams?

Už deklaraciją pasisako amerikiečiai kardinolai Spellman ir Cushing, Koelno kardinolas Frings, olandas kardinolas Alfrink, Venecijos kardinolas Urbani. Diskusijos tęsiasi visą savaitę. Praeitų metų argumentai pakartojami — nei deklaracijos rėmėjai, nei jos priešai nėra pakeitę savo nuomonių. Artėja laikas deklaraciją statyti balsavimui, tačiau konservatyvioji mažuma bando dar vieną manevrą: siūloma, kad balsavimas būtų atidėtas po popiežiaus kelionės į Jungtines Tautas. Sušaukiamas Susirinkimo valdomųjų organų posėdis: jame dalyvauja koordinacinė komisija, dvylika Susirinkimo pirmininkų ir keturi moderatoriai, kurie Susirinkimo kasdieniniam darbui vadovauja. Balsų dauguma posėdis nutaria balsavimą dėl deklaracijos atidėti, tačiau sekantį rytą popiežius pasikviečia Susirinkimo pirmininką kardinolą Tisserant, moderatorių Agagianian, generalinį sekretorių Felici. Pasikalbėjimo išdava: įvyksta balsavimas, kurio metu 1,997 dalyvių pasisako už deklaraciją, 224 prieš, o vienas dalyvis lieka neapsisprendęs — įteikia tuščią balsą.

Balsavimų šioje sesijoje bus labai daug — štai tarpe diskusijų apie religinės laisvės deklaraciją balsuojama dėl pataisyto Apreiškimo schemos teksto — balsuojama už kiekvieną skyrių atskirai, viso 20 balsavimų. Dokumentas priimamas didele balsų dauguma — virš du tūkstančiai už, prieš dvidešimt.

Bažnyčia Moderniajame Pasaulyje

Tuoj po balsavimo pradedama diskutuoti schemą "Bažnyčia Moderniajame Pasaulyje". Šios temos iniciatorius yra kardinolas Suenens: jam atrodė, kad Susirinkimas turėtų pasisakyti klausimais, kuriais šių dienų pasaulis itin rūpinasi, todėl šioje schemoje kalbama apie ateizmą, apie žmogaus teises, apie ekonominį teisingumą, apie kultūrą, apie politiką, šeimos moralę, karą ir apsiginklavimą.

Diskusijose dėl dokumento aplamai vienas iš pirmųjų kalba kardinolas Ruffini — jis pastebi, kad dokumento lotynų kalba yra baisi — esą sakinių, kurių jis negalėjęs suprasti. Taip pat dokumentas per daug optimistiškai žvelgiąs į pasaulį — daug sakyta apie gėrį, bet nepaminėtas blogis, kančia. Kardinolą Ruffini šiltai parėmė Genoa kardinolas Siri. Austrijos kardinolas Koenig tekstu patenkintas, nes tai pirmas kartas, kad Bažnyčia bandytų eiti į dialogą su pasauliu. Muencheno kardinolas Doepfner, kalbėdamas 91 vokiečių ir skandinavų vyskupų vardu, sveikino teksto redaktorius už problemų ryškų pristatymą, tačiau kėlė mintį, kad galutinę teksto redakciją turėtų peržiūrėti pasauliečiai, kad jis būtų suprantamas tų žmonių, kuriems jis skiriamas. Edmontono (Kanadoje) arkivyskupas Jordan Susirinkimo dalyviams pranešė, ką Kanados vyskupai, kunigai ir pasauliečiai galvoja apie šią schemą. Pagal jį, Jono XXIII optimizmo ir pasitikėjimo žmogumi dvasia yra išsaugota schemoje. Matoma, kad socialinis ir ekonominis progresas nesikerta su Sukūrimo ir Atpirkimo paslaptimis — pažanga rišasi su žmogaus misija žemėje. Mū-

sų bendralaikiai džiaugsis matydami, kad šiame dokumente krikščionys raginami prisidėti prie didžiųjų šio laiko sąjūdžių — dėl taikos, laisvės, kovos prieš skurdą. Pagal Jordan, yra nelaimė, kad daugelis krikščionių tiki į mitą, kad Bažnyčia ir jos kunigai turi paruoštus atsakymus visoms pasaulio problemoms. Šis mitas dokumente yra sistematiškai susprogdinamas — čia Bažnyčia pristatoma kaip kukli klausytoja, kuri su visų žmonių pagalba stengiasi rasti tiesą.

Schemos tekstas priimtas diskusijoms 98% balsų dauguma. Esseno arkivyskupas Hengsbach pristato perrašytą pasauliečių apaštalavimo schemą. Šio dokumento atskiros dalys bus statomos balsavimui diskusijų pertraukų metu (iš 13 būsimų balsavimų dėl šio dokumento, daugiausia 19 balsų bus *prieš* pusėje — dokumento priėmimas garantuotas).

Diskusijos apie ateizmą

Pirmasis schemos "Bažnyčia Moderniajame Pasaulyje" skyrius yra apie ateizmą. Diskusijos šia tema vyko su ypatingu aštrumu, nes Susirinkime dalyvauja vyskupai, kurie atvykę iš kraštų, dabar ateistinių režimų tvarkomų. Čia ypač jautriai kalbėjo du buvę Čekoslovakijos vyskupai. Jėzuitas vyskupas Hnilica pabrėžė, kad trečdalis pasaulio yra ateistų kontrolėj, kurie neslepia noro visą pasaulį paimti savo valdžion. Žmogui be Dievo Bažnyčia turi liudyti meilę ir savo kankinių krauju. Jam teko būti koncentracijos stovykloje kartu su 700 kitų kunigų — jie visi jautė paslaptingą meilės jėgą prieš blogį. Toronto ukrainiečių vyskupas augziliaras Rusnack teigė, kad tiesa ir artimo meilė reikalauja, kad mes kalbėtume apie ateizmą: tiesa, nes ateizmas stato pavojun pačią tiesą; meilė, nes mūsų persekiojami broliai laukia iš mūsų žodžio. Rusnack priminė 1955.IV.13 naktį kai jis, kartu su kitais Čekoslovakijos dvasininkais buvo areštuotas ir uždarytas į koncentracijos stovyklą. Jis teigė, kad pasmerkdami ateizmą mes nepakenksime savo broliams, nes, nežiūrint ką komunistai teigia, jie kreipia dėmesį į pasaulio viešąją nuomonę. Įvykiai po susirinkimo vyskupo Rusnack teigimą parėmė, nes Čekoslovakijos režimas privertė kraštе likusius vyskupus parašyti laišką Vatikano valstybės sekretoriui, kad kardinolui Beran, vyskupui Hnilica ir vyskupui Rusnack nebūtų leista kalbėti Čekoslovakijos bažnyčios vardu.

Kalbėdamas apie ateizmą patriarchas Maximos IV Saigh teigė, kad jam atrodo, kad tekste ateizmas pristatytas perdaug negatyviai. Ne ateizmo pasmerkimas išgelbės pasaulį nuo ateizmo, bet pasmerkimas tų sąlygų, kurios ateizmą sukėlė, ir parodymas, kad Kristus yra jėgų šaltinis tiems, kurie dirba pasaulį pakeisti. Vienos kardinolas Koenig tikėjosi, kad skyrius apie ateizmą bus praplėstas, idant jame galima būtų paliesti ateizmo priežastis. Kardinolas Koenig teigia, kad viena iš dabartinio ateizmo priežasčių yra krikščionių skilimas šešioliktajame šimtmetyje. Prisidėjo ir žvilgsnis į Dievą tik kaip į paguodėją — tai tvirtino Markso tezė, kad religija esanti liaudies opiumas. Vyskupas D'Souza (Bhopal, Indija) pasisakė dėl dialogo reikalo. Jam skaitant schemą atrodė, kad ji esanti kažkokia santrauka — "digest". Susirinkimo reikalas nėra surinkti visa tai, kas buvo aprašyta paskutiniaisiais metais apie pasaulio problemas, bet duoti naują gyvybę Bažnyčiai, kuri galėtų neprarasda-

Lietuvių Studentų Sąjungos suvažiavime kalba G. Procuta

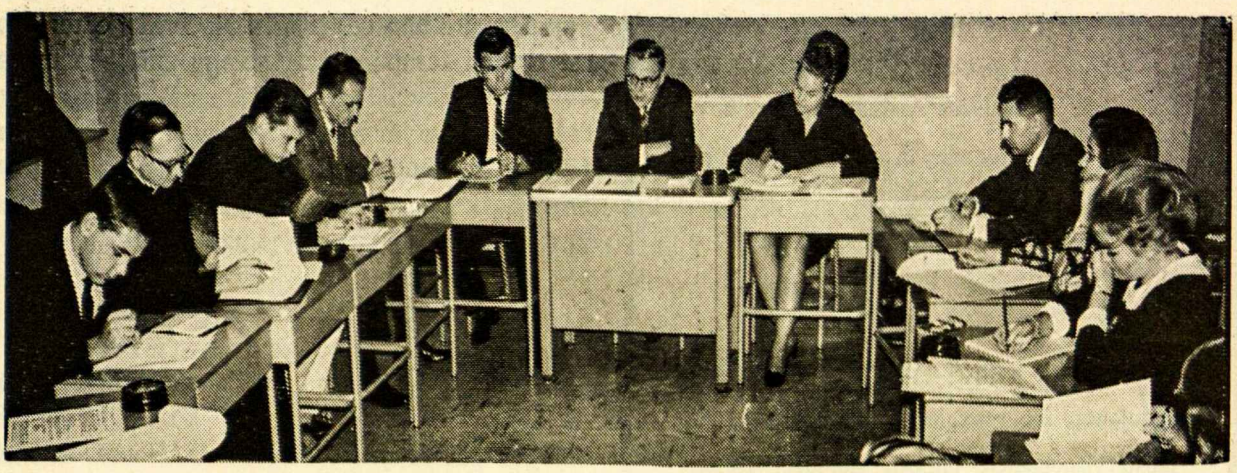

Jaunimo Kongreso Komiteto posėdis

ma laiko atsakyti į Dievo klausimus, kuris ją klausia per istorijos įvykius. Bažnyčia esanti dažnai atsilikusi: virš šimto metų kai jau religinė laisvė yra pripažinta daugumoj pasaulio kraštų — mes ją tik dabar priimame; reikėjo laukti keliolika metų po Markso manifesto kol buvo išleista enciklika Rerum Novarum. "Mes žinome Galileo pasmerkimą. Tačiau jų buvo ir daugiau: pasmerkti Lammenais, Freud, Teilhard de Chardin. Todėl nuo dabar venkime pasmerkimų ir įtraukimų į Indeksą".

Buvo ir lengvesnių momentų. Ateizmo klausimu kalbėjo naujasis jėzuitų generolas Arrupe. Jis pabrėžė organizacijos ir praktiškumo reikalą kovoje su ateizmu (savo kalboje jėzuitų suvažiavimui popiežius ragino jėzuitus šią kovą laikyti pirminiu savo uždaviniu). Tėvas Arrupe siūlė, kad po to, kai specialistai išstudijuos dabartinę pasaulio padėtį, būtų nustatytos bendros darbo linijos, ir popiežius kiekvienam duotų darbą šioje kovoje vykdyti. Neilgai po Arrupe kalbos atėjo eilė domininkonų generolui Fernandez, kurio kalba buvo labai abstrakti ir teoretiška: "Principai yra svarbiau, negu jų pritaikymas", tuo gal netyčia pabrėždamas tradicinį skirtumą tarp jėzuitų ir domininkonų.

Diskusijų tarpuose buvo balsuojama dėl schemos apie vyskupų pastoralines pareigas. Schema priimta didele balsų dauguma: pavyzdžiui, už vyskupų sinodo įkūrimą pasisakė 2,171 už, 8 prieš; už Romos Kurijos internacionalizaciją pasisakė 2,041 už, 54 prieš.

Šeimos klausimai

Diskusijos rugsėjo 30 perėjo prie antrosios "Bažnyčia Moderniajame Pasaulyje" dalies. Šioje dalyje pereinama nuo filosofinių ir teologinių bendrybių į problemas, kuriomis šių dienų žmogus rūpinasi. Antrojoje schemos dalyje yra skyriai apie šeimą, kultūrą, ekonomiją, politiką, taiką. Pirmiausia pradėtas diskutuoti skyrius apie šeimas. Šis skyrius ne visai toks, koks jis buvo planuotas: popiežius iš Susirinkimo kompetencijos išėmė aktualų gimimų kontrolės klausimą, perduodamas jį specialiai komisijai studijuoti. Schemos tekstas todėl tik teigia, kad "vedusiųjų atsakomybė yra sąžinės vedamiems spręsti, kiek jie gali turėti vaikų, idant priimtų Dievo dovaną ir išreikštų tikrą meilę".

Kaip galėjom tikėtis, diskusijas pradėjo kardinolas Ruffini (šis Sicilijos vyskupas atrodo kultivuoja seno pikto vyro išvaizdą: savo kalbose stengiasi kuo kiečiau pabrėžti ultra-konservatyviąją pusę; jam tačiau netrūksta humoro — kelis kartus po ypatingai piktų kalbų į savo vietą grįžo tiesiog šypsodamasis). Ruffini mato, kad tekste sujaukta vedybų teologija: nėra aiškiai pasakyta, kad pirminis šeimos tikslas yra gimdyti ir auklėti vaikus; antriniai tikslai, kaip savitarpė parama, meilė yra esminiai pajungti pirmajam. Ruffini taip pat priminė, kad Susirinkimas nesvarstys gimimų kontrolės, nes tai popiežiaus pavesta specialiai komisijai. Savo kalbą baigė įžnybdamas tiems, kurie kalba apie "katalikiškos" piliulės galimybes.

Ypatingai svarbios vedybų klausimu kardinolų Leger ir Suenens kalbos. Montrealio kardinolas Leger kalbėjo iš visai priešingos pusės Ruffini. Leger nuomone, šių dienų krikščionys šiame skyriuje neras to, ko jie tikisi. Formulė, kuri apibrėžia šeimą kaip instituciją skirtą vaikų gimdymui ir auklėjimui yra nepilna ir daugiaprasmiška. "Šioji formulė gal ir išreiškia šeimos reikšmę žmonių giminei, bet žmogaus asmeniui šeima yra daugiau, negu vaikų gimdymo ir auk-

Prieš pat Naujuosius Metus tragiškai žuvo praeitų metų Studentų Ateitininkų Sąjungos pirmininkas

ANTANAS VAINIUS, JR.

Jo tėveliams ir artimiesiems reiškiame gilią užuojautą. Šio energingo jauno vyro mirtis mūsų visuomenėje palieka skaudžią žaizdą.

"Ateitis"

lėjimo institucija. Ji taip pat yra, ji labiausiai yra gyvenimo ir meilės bendruomenė. Todėl aš siūlau: 1) kad būtų atvirai ir aiškiai pasakyta, kad šeima yra intymi gyvenimo ir meilės bendruomenė; 2) kad būtų rūpestingai išaiškinta vaiko gili reikšmė šeimos gyvenimui ir meilei, taip, kad vedusieji suprastų, jog vaisingumas yra viena iš meilės viršūnių; 3) kad būtų galop pasakyta, kad Dievas nori, jog tėvai augintų vaikus ir tuo taptų jo bendradarbiais". Belgas kardinolas Suenens siūlė, kad Susirinkimas kviestų mokslininkus tyrinėti žmogiškojo vaisingumo įstatymus bei šeimos gyvenimą apskritai.

Didžiausią sensaciją diskusijose sukėlė patriarchalinis melchitų vikaras Egipte, vyskupas Zoghby, iškeldamas mintį, kad vakarietiškoji Bažnyčia galėtų pasekti rytų Bažnyčios pavyzdžiu, leisdama dėl neištikimybės iširusiose vedybose nekaltajai pusei antru kart vesti. Klausimas buvo taip svarbus, kad ant rytojaus be eilės kalbėjo šveicaras kardinolas Journet, kuris teigė, kad rytietiškoji pažiūra į antrąsias vedybas yra pagrįsta ne Evangelija, o tik išvada istorinio valstybės spaudimo. Už kelių dienų vyskupas Zoghby turėjo progos atsakyti, paneigdamas, kad rytų Bažnyčios pasidavusios politiniam spaudimui; jis citavo visą eilę rytų Bažnyčios ankstyvųjų amžių mokytojų, kurių negalima kaltinti bailumu, o kurie tačiau laikėsi šios nuomonės apie antrąsias vedybas.

Zoghby ir Journet epizodas parodo, kad Susirinkime debatų gyvumui kenkia kiek pasenusios taisyklės: kalbėtojai ne tik turi kalbėti lotyniškai, bet savo kalbą atiduoti raštu prieš kelias dienas Susirinkimo sekretoriatui. Tokiu būdu debatai dažnai tampa tik monologų eilė. Vienoje savo kalboje Bhopal arkivyskupas D'Souza pasakė: "Mes sakome monologus ir niekas mūsų nesupranta. Laimingu atveju, mes turime Susirinkimo kavines, kuriose mes galime pasikeisti mintimis", kas iššaukė posėdžių salėje juoko bangą.

Kultūra, ekonomija, politika

Diskusijose apie skyrių, skirtą kultūrai, ypač įdomus Strasburgo vyskupo koadjutoriaus Elchinger pasisakymas: "Net krikščioniškos tradicijos kraštuose daug žmonių nekenčia Bažnyčios, nes jie kaltina Bažnyčią žvilgsnio siaurumu, dominacijos dvasia, pagarbos ir meilės trūkumu žmogaus kultūriniams siekiams. Per kelis šimtmečius Bažnyčia yra užsidariusi vienam kultūros tipe, kuris surištas su viena filosofija, kuri trukdo Bažnyčiai suprasti kalbą ir galvoseną tų žmonių, kurie pripratę prie kitų intelekto kategorijų. Per daug laiko Bažnyčia nesiklausė, kas dedasi pasaulyje, ir dėl to nebuvo ištikima savo apaštališkajai misijai... Tegu Bažnyčia siekia ryšio su visomis pasaulio kultūromis per dialogą ir bendradarbiavimą, vedamą tarnavimo, o ne dominacijos dvasios".

Naujai įšventintas Turino arkivyskupas Pellegrino kalbėjo stiliumi, kuris smarkiai skiriasi nuo daugelio kitų italų kalbėtojų. Jis lietė schemoje užsimintą reikalą istorijos mokslo studijoms. Jis užsiminė reikalą gerbti tyrinėtoją: buvę atsitikimų, kad net rimti teologai buvę ištremti iš savo krašto vien dėl to, kad jų mintys buvusios pavojingos. Visiems — pasauliečiams ir dvasiškiams — reikia duoti progą būti nuoširdiems.

Diskutuojant ekonomijos skyrių, kelti pasiūlymai įsteigti sekretoriatą, kuris rūpintųsi, kad krikščionys talkintų skurdo panaikinime pasaulyje. Siūlymai kilo iš vyskupo Swanstrom, kuris yra NCWC Relief Services direktorius, ir iš kardinolo McCann, Cape Town, Pietų Afrikos arkivyskupo.

Karas pasaulyje

Ypač aštriai diskutuota skyrius apie taiką pasaulyje. Dauguma kalbėtojų reikalavo energingesnės ir vientisesnės skyriaus redakcijos. Skyriaus vientisumą ardo tai, kad bandyta suderinti du priešingi tikslai (Henri Fesquet, "Le Monde", X.8.): patenkinti tuos, kurie nemato nieko blogo, kad krikščioniškieji kraštai gamina ir į

sandėlius krauna atominius ginklus; iš kitos pusės, patenkinti tuos, kurie skaito karą ir ginklų gaminimą absoliutiniu blogiu. Skyriuje randama drąsių minčių: pasmerkiamas teroro balansas, pasmerkiamas atominių bombų naudojimas, reikalaujama tarptautinių institucijų taikai palaikyti, leidžiamas atsisakymas eiti į karinę tarnybą sąžinės motyvu, leidžiamas pasyvus pasipriešinimas.

Susirinkimo diskusijose matyti kylanti srovė, kuri teigia, kad betkoks karas yra blogis, kad nėra tokio dalyko, kaip teisingas karas. Kardinolas Lienart savo kalboje priminė, kad vienintelis pateisinimas paimti ginklą yra apginti teisingumą. Bet kaip galima šį tikslą pasiekti nežmoniškomis priemonėmis? Ar karas šiom dienom, klausia kardinolas, pradėtas ginant teisingą tikslą, netaptų neteisingu karu, nes jis naudotų baisius ginklus? Montrealio kardinolas Leger teigė, kad "Klasikinė teisingojo karo teorija yra pasidariusi praktiškai nepritaikoma, nes modernusis karas reiškia baisų sunaikinimą ir daugelio mirtį. Reikia šią teoriją atidėti į šalį. Nereikia pasmerkti karą abstrakte: dokumentas turi parodyti modernaus karo baisumus ir trumpai, bet stipriai pasakyti, kad toks karas nebegali būti būdas atstatyti pažeistas teises. Kiek tai liečia tarptautinį autoritetą, reikia energingiau pabrėžti vyriausybių atsakomybę ir perspėti prieš inerciją, anachronistinį tautinio suverenumo ir valstybės kultą, nacionalizmą, egoizmą, neapykantą tarptautinėm organizacijom, kuri pasireiškia ar žodžiais ar gestais, kurie parodo trūkumą išsilavinimo tarptautiniuose reikaluose".

Į diskusijas įterpta pataisytų schemų apie vienuolijų gyvenimo atnaujinimą ir misijas pristatymai. Abi schemos priimamos didelėmis balsų daugumomis.

Misijos, atlaidai ir atostogos

Iš Jungtinių Tautų grįžęs Paulius VI davė Susirinkimui pranešimą apie savo kelionę. Susirinkimo darbo tempas pagreitintas: dirbama šešias dienas į savaitę vietoj įprastinių penkių. Diskutuojama misijų schema: šios pagrindinis pasiūlymas yra įtraukti į misijų darbo tvarkymą misijų kraštų vyskupus ir misijų vienuolijų atstovus. Spalio 12 d. jėzuitų generolas Arrupe pastebi, kad labai trūksta žinių apie misijų darbą. Kitas kalbėtojas kelia mintį apie galimybę visiems krikščionims bendradarbiauti misijų darbe.

Pradedamos diskusijos apie kunigų formavimą. Taip pat kardinolas Tisserant perskaito Pauliaus VI laišką Susirinkimo tėvams, kuriame popiežius paima kunigų celibato klausimą sau ir prašo, kad jis Susirinkime nebūtų diskutuojamas. Taip pat pažada, kad jis dės visas savo jėgas kovoti už kunigų celibatą. Dalis Susirinkimo dalyvių stipriai šiam laiškui plojo.

Priimama deklaracija apie santykius su nekrikščionimis (250 didžiausias skaičius balsuojančių "prieš" dešimtyje balsavimų).

Susirinkimas pertraukia savo posėdžius savaitei, kad komisijos suspėtų paruošti dokumentus galutinam balsavimui. Darbas yra didelis, nes dokumento redakcijoj reikia atsižvelgti į visus pasiūlymus, kuriuos susirinkimo dalyviai yra raštu įteikę.

Susirinkimas baigiasi

Spalio 28 d. įvyksta viešas Susirinkimo posėdis Jono XXIII garbei, kuris tą dieną buvo išrinktas popiežium. Paskelbiami trys dokumentai apie vyskupų pareigas, vienuolijas, kunigų auklėjimą ir dvi deklaracijos — apie krikščioniškąjį auklėjimą ir ne-krikščioniškas religijas.

Diskusijose apie kunigų auklėjimą įdomus kardinolo Leger žodis: jis siūlo, kad schema neturėtų būti pradedama perspėjimu apie išorinės veiklos pavojus, bet priešingai, parodydama, kad visokios kunigų veiklos rūšys yra šventos ir ve-

Pasaulio Lietuvių Jaunimo Metų reikalais tariasi (iš kairės į dešinę) PLB Jaunimo Metų Talkos Komisijos narys dr. Stepas Matas ir PLJK Komiteto I-sis vicepirmininkas bei JAV LB CV narys jaunimo reikalams Vaclovas Kleiza. Dr. Stepas Matas rūpinasi aukštojo mokslo kėlimu jaunimo tarpe. Jis yra Filisterių Skautų Sąjungos centro valdybos pirmininkas. V. Pliodžinsko

da prie kunigo susijungimo su Geruoju Ganytoju. "Žmonių gyvenimas, su kuriais kunigas turi bendrauti, gali ir turi jį vesti artyn prie Dievo. Nes Kristus ir jo malonė yra randami žmonėse, kuriuos kunigas kasdieną sutinka". Kardinolas Heenan diskusijose kėlė draugystės tarp kunigų reikšmę, ir teigė, kad "kunigams žaisti kartu golfą nėra laiko gaišinimas".

Segni vyskupas Luigi Carli laiške vyskupams ragino, kad Susirinkimas turėtų išleisti pasisakymą apie komunizmą, nes tie, kurie yra komunizmo persekiojami, tokį pasisakymą priimtų kaip solidarumo apraišką. Taip kaip Pijus XII šiandien yra kaltinamas, kad nepasisakė prieš žydų persekiojimą, "taip lengva pramatyti, kad ateityje Susirinkimas bus kaltinamas dėl tos tylos, kuri bus priimta kaip bailumo ženklas ir bendravimas su komunizmu". Buvo žinių, kad 450 Susirinkimo tėvų įteikė peticiją Susirinkimo pirmininkams prašydami ypatingos deklaracijos komunizmo klausimu.

Dokumentas apie misijas turėjo vargo: tekste siūloma, kad šalia Romos Kurijos kardinolų "Propaganda Fide" kongregacijoj būtų pakviesti vyskupai iš viso pasaulio, kurie bendradarbiauja misijų darbe. Šis praplėstas direktoriatas periodiškai susirinktų, kad galėtų kolegiškai tvarkyti visą misijų darbą. Prie Susirinkimui pateikto teksto tačiau buvo pridėta pataisa, kuri pakeitė pirmąjį pasiūlymą. Pasirodo, kad kardinolo Roberti komisija Romos Kurijai Reorganizuoti priešinosi pirmajam siūlymui, nes tai apriboja jo komisijos kompetenciją. Dėl to Susirinkimo salėje buvo daug karčių žodžių. Ypač stipriai pasisakė prieš šį bandymą šešiasdešimt Indijos vyskupų savo laiške Susirinkimo sekretoriatui.

Gruodžio 7 d. iškilmingame posėdyje priimti dar keturi dokumentai — pastoralinė konstitucija "'Bažnyčia moderniajamee pasaulyje", deklaracija apie religinę laisvę, dokumentai apie kunigų gyvenimą ir misijas. Šio posėdžio metu popiežius ir ortodoksų patriarchas Athenagoras pasikeitė laiškais, kuriais nuimama vienas kito ekskomunika, kuri buvo paskelbta 1054 metais. Paulius VI išleido *motu proprio*, kuriame pakeičiama Šventosios Įstaigos Kongregacijos vardas ir veiklos nuostatai.

Susirinkimo svarba, reikia tikėtis, bus milžiniška ne tik pačiai katalikų Bažnyčiai, bet ir visai krikščionijai. Nuotaikas po susirinkimo geriausiai išreiškia vieno savaitraščio antgalvė: "Susirinkimas pasibaigė — atsinaujinimo era prasideda." *A. A.*

SKUJA

mana mintis

Angelų sparnai
Vaivorykštėm plasnoja.
Žemė atsibunda
Lyg kūdikis tyra.
Sidabrinėm juostom
Miškas audžia
Vis naujus ir nuostabius
vaizdus.
Lyg mintis mana
Vėjelis skrieja,
Ir išbudina ankstyvus
paukštelius.
Ir plasnoju aš,
ir čiulbu,
Ir toli, toli skrendu
Minties sparnais, —
Ir vaivorykštės spalvomis
Aš klajoju
Praeities išmindžiotais keliais.

be žodžių

Šnabžda laukai Gegutės ašarom
Papūtus vėjui...
Neužmirštuolė merkia savo
mėlynas akis
Lyg mylimoji...
Rasa kaip ašara skaidri
lapeliais ritas,
Verkia miškas ir gėlės ant
karžygio kapo.

"ateitis" skelbia kūrybos konkursą

Norėdama prasmingai paminėti 1966 — Jaunimo Metus, "Ateitis" skelbia konkursą, kuriame kviečiami dalyvauti visi jaunieji rašytojai ir poetai. Konkurse skiriamos keturios premijos:

I. Poezijai — $200 (18-30 m. kūrėjams),

II. Poezijai — $100 (kūrėjams iki 18 m.),

III. Prozai — $200 (18-30 m. kūrėjams),

IV. Prozai — $100 (kūrėjams iki 18 m.).

Konkurso jury komisija vertins visus 1966.I.1—XII.31 "Ateities" redakcijai atsiųstuosius rankraščius, nebent autorius pažymėtų, kad konkurse nenori dalyvauti. "Ateities" redakcijos adresas — "ATEITIS", 4545 W. 63rd Street, Chicago, Illinois 60629.

Premijos bus įteiktos 1967 m. pradžioje įvyksiančiame "Ateities" dailiojo žodžio vakare.

"Ateities" Redakcija

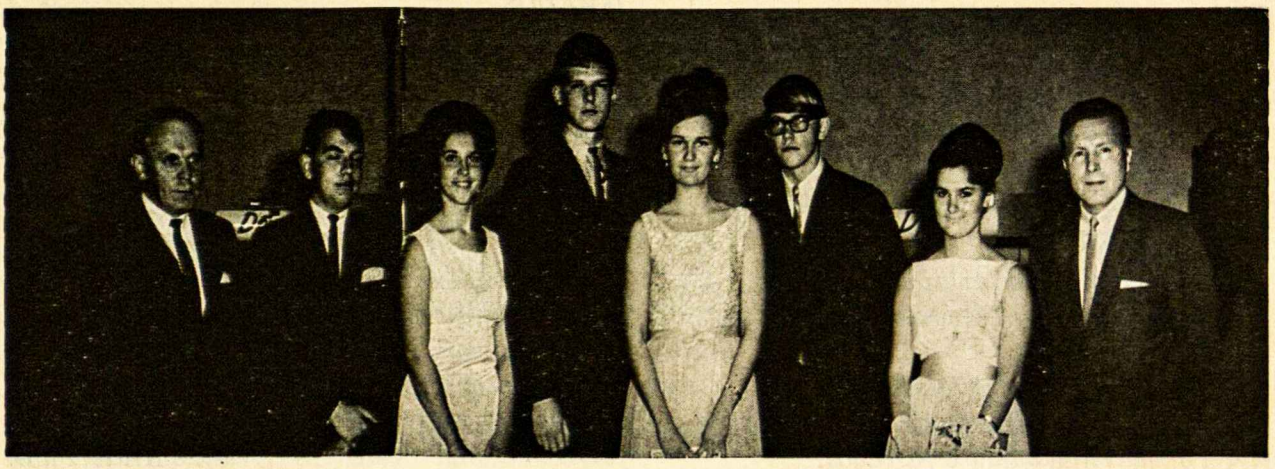

Pagerbti Hamiltono gimnazijas baigusieji

kreivos šypsenos

nors visi peikia, bet gal taip reikia

Psichostudija apie aliuziją, kad jei studentas — būtinai trenktas

ĮVADAS

Tebūna moksliškai pasižiūrėta,
Kuo šiandien minta mūs studentai,
Kuo susirūpinta, susižavėta,
Kokie ateina inteligentai.

DĖSTYMAS

1.

Kai suvažiavime muzika griežia,
Subėga marios be galo, krašto.
Kampuose maišosi mergaitės šviežios,
Vaikinai kamštį iš bonkos krapšto.

Tarytum pasakoj sukasi poros,
Džiaugsmas ir laimė žydi, bujoja.
Orkestras drebina dūmus ir orą,
Laikrodis tiksi, ketvirtą groja.

O ryto paskaitoj — keli paliegę.
(Visai galėjo jos nebebūti!)
Patogiai Vytautas kriokdamas miega,
Prie jo sudribus daili Birutė.

"Jei pasvarstysime literatūrą,..." —
Štai prelegentas plėšosi, kalba.
Danutė glaustosi, ramstosi mūro,
Rankom suėmus blondinę galvą.

"...tai pamatysime, kad atsilikę" —
Daktaras kalba, daktaras tęsia.
Mieguistai kasosi Juozapas plikę,
O Ramunėlė kėdėj užgęsus.

Daktaras pabaigė ir atsisėdo.
Klausimams laiko duota gerokai.
Pakyla Vilija dailiuos parėduos:
"Kada, sakykit, prasidės šokiai?"

Pabunda Vytautas, juda Birutė,
Juozapas galvą aukštyn pakėlė.
Jau trypia, virpina kojas Danutė,
Jau sukrutėjo net Ramunėlė.

"Vyrai, išrinkime naują valdybą!"
Kažkas sušuko, kažkas suriko.
"Viliją siūlau, Viliją, vyrai!"
Ir ją išrinkę, neapsiriko.

Vėl tartum pasakoj sukasi poros,
Džiaugsmas ir laimė žydi, bujoja.
Orkestras drebina dūmus ir orą,
Laikrodis tiksi, ketvirtą groja.

2.
Labai norėtųsi pasižiūrėti,
Kaip seniau vyko Kaune alučiai,
Kiek juose paskaitų buvo girdėta,
Kaip anksti ėjo gulti vyručiai.

Bet šičia studija mūsų šlubuoja:
Nebeužtinkam rimtų šaltinių.
Vieni jų tvirtina (jei nemeluoja),
Kad paskaitose būdavo minios.

Tačiau vartydami, rasim netyčia:
Buvo pašokta, buvo dainuota.
Saulutė risdavos ant miesto grįčių,
Kai namo eita (o gal rėpliota?)

IŠVADOS

Išvados peršasi, išvadas darom:
Na, kokie šiandien mūsų studentai!
Kiekvieną kaltinam, kiekvieną baram,
Nes jau pasenom, jau dantys krinta.

BIBLIOGRAFIJA

Žiūrėki Ateitį, kiekvieną numerį,
Žiūrėki Draugą ir kitą spaudą.
(Keli šaltiniai, gaila, jau numirė:
Senos bobelės, kurių neraudam.)

Juzė Kruzė, Ph.D.
(Ar tu jam nepavydi?)

Pasaulio Lietuvių Jaunimo Kongreso reikalais tarėsi PLB Valdybos, PLJK Komiteto bei Finansų Komisijos nariai ir jaunimo organizacijų pirmininkai. Už stalo iš kairės į dešinę sėdi: Filisterių Skautų Sąjungos CV pirm. dr. Stepas Matas, Korp! Vytis CV pirm. Rimas Jakubauskas, Toronto (Kanada) Studentų pirm. Audrius Šileika, PLB Jaunimo Metų Talkos Komisijos sekr. Jūra Gailiušytė, JAV LB CV narys jaunimui ir PLJK Komiteto vicepirm. Vaclovas Kleiza, PLJK Komiteto sekr. Zita Acalinaitė, PLB JM Talkos Komisijos narė Vida Kasparavičiūtė, PLJK Finansų Komisijos sekr. Antanas Razgaitis, Korp! Gintaras pirm. Vaidotas Šimaitis, Santaros-Šviesos Federacijos atstovas Genius Procuta, ir kiti. V. Pliodžinsko nuotrauka

jaunimo metai

JAUNIMO ORGANIZACIJŲ ŽODIS

Pasaulio Lietuvių Jaunimo Kongreso Komiteto ir lietuvių jaunimo organizacijų pirmininkų bei atstovų pasitarimas, įvykęs Lietuvių Studentų Sąjungos suvažiavimo metu Clevelande 1965 lapkričio 27, susipažinęs su Pasaulio Lietuvių Jaunimo Kongreso atliktais parengiamaisiais darbais, nutarė aktyviai jungtis į Jaunimo Kongreso programos vykdymą šiais užsimojimais:

1. Kiekviena jaunimo ideologinė organizacija pasirūpina lėšomis atvykti bent vienam idėjos atstovui iš Pietų Amerikos, Europos ir kitų kraštų, kurių lietuviai finansiškai mažiau pajėgūs.

2. Prašo Ateitį, Metmenis, Mūsų Vytį, Skautų Aidą ir kitus jaunimo žurnalus skirti visą galimą dėmesį Jaunimo Metams ir Jaunimo Kongresui, ypatingai domintis kitų kraštų (už JAV ir Kanados ribų) jaunimu.

3. Prašo Chicagos lietuvių jaunimo organizacijų padalinius padėti Pasaulio Lietuvių Jaunimo Kongreso Komitetui vykdyti parengiamuosius Jaunimo Kongreso darbus ir teikti visą galimą paramą.

4. Pritaria bendrai lietuvių jaunimo stovyklai Dainavos stovyklavietėje Michigane ir padeda ją įvykdyti.

5. Džiaugiasi tuo pritarimu ir entuziazmu, kuris rodomas Jaunimo metų ir Kongreso idėjai ir jos vykdymui.

6. Prašo visus lietuvius remti Jaunimo Metus ir Jaunimo Kongresą.

7. Sveikina Australijos Lietuvių Jaunimo Kongresą, įvyksianį tį 1966 sausio 3-8 Sydney mieste.

Mūsų jėgos, mūsų žinios
Laisvai Lietuvai Tėvynei!

Algis Zaparackas — PLJK Komiteto pirmininks.

Zita Acalinaitė — PLJK Komiteto sekretorė.

Stasys Barzdukas — PLB Valdybos vykdomasis vicepirmininkas.

Augustinas Idzelis — Studentų Ateitininkų Sąjungos CV pirmininkas.

Rimas Jakubauskas — Korp! Vytis CV pirmininkas.

Vytautas Kamantas — PLB Valdybos vicepirmininkas jaunimui.

Vaclovas Kleiza — JAV LB CV narys jaunimui.

Audronė Kubiliūtė — Akademikių Skaučių Draugovės pirmininkė.

Viktoras Martišius — Australijos lietuvių jaunimo atstovas.

Dr. Stepas Matas — Filisterių Skautų Sąjungos CV pirmininkas.

Genius Procuta — Santaros-Šviesos Federacijos atstovas.

Giedrė Rinkūnaitė — Kanados LB Krašto Valdybos Jaunimo Sekcijos pirm.

Antanas Saulaitis, S. J.

Rimas Staniūnas — LTS Korp! Neo-Lithuania Vyr. Valdybos pirmininkas.

Vaidotas Šimaitis — Korp! Gintaras pirmininkas.

Kęstutis P. Žygas — Lietuvių Studentų Sąjungos JAV CV pirmininkas.

1966 PASAULIO LIETUVIŲ JAUNIMO METŲ PROGRAMA

Pasaulio Lietuvių Bendruomenės Valdybos paskelbtų Pasaulio Lietuvių Jaunimo Metų pagrindiniai tikslai yra:

apžvelgti dabartinę lietuvių jaunimo padėtį, įtraukti jaunimą į lietuvišką gyvenimą, išryškinti jaunimo pasiektus laimėjimus, uždegti jaunimo dvasią naujiems darbams, kelti tarpusavio bendravimo nuotaikas ir sukviesti jaunimą į Pasaulio Lietuvių Jaunimo Kongresą Chicagoje, JAV, 1966 birželio 30 — liepos 3 d.

Pasaulio Lietuvių Jaunimo Metų šūkis:

Mūsų jėgos, mūsų žinios
Laisvai Lietuvai Tėvynei!

Jaunimo Metais norima išryškinti eilę momentų. Kiekvieną mėnesį skirtinas dėmesys vienam jaunimo klausimui. Pasaulio Lietuvių Jaunimo Kongreso Komitetas pasiūlė ir PLB Valdyba patvirtino sekančią programą kiekvienam mėnesiui:

Sausis — Keliama Jaunimo Metų prasmė, tikslai, svarba. Ruošiamasi Pasaulio Lietuvių Jaunimo Kongresui. Keliamos įvairios jaunimo problemos. Jaunimas traukiamas į aktyvesnį lietuvišką gyvenimą.

Vasaris — Lietuvos Nepriklausomybės atgavimo minėjimus Vasario 16 proga rengia jaunoji karta, skatinama ir talkinama vyresniųjų. Minėjimus praveda visuose kraštuose jaunimas. Pagrindiniais kalbėtojais kviečiami jaunosios kartos žmonės.

Kovas — Jaunimas ir vyresnieji aktyviai įsijungia į Jaunimo Kongreso lėšų telkimo vajų. Kovo 6 diena — vajaus diena visame pasaulyje sutelkti lėšas Kongresui (parodoms, posėdiams, stipendijoms kitų kraštų jaunimui atvažiuoti, leidiniams ir t. t.).

Balandis — Lietuviškos spaudos svarba jaunimui. Skatinama laikraščių ir žurnalų prenumerata, knygų skaitymas ir parama spaudai. Jaunimas traukiamas į skaitytojų ir bendradarbių eiles. Keliama jaunimo spauda.

Gegužis — Susipratusios lietuviškos jaunos šeimos svarba, lietuviškų šeimų kūrimas, gerai pasiruošusios jaunos lietuvės motinos reikšmė tautiškumui lietuviškoje šeimoje.

Birželis — Prisimenamos lietuvių partizanų kovos už Lietuvos laisvę. Tos laisvės kovos tęsimo pareiga jaunimui. Visi lietuviai renkasi į Chicagą, JAV, į Pasaulio Lietuvių Jaunimo Kongresą parodyti pasauliui savo vienybę ir norą siekti Lietuvai laisvės. Kongresas prasideda birželio 30 d.

Liepa — Jaunimo Kongresas baigiasi III-ja JAV ir Kanados Lietuvių Dainų Švente liepos 3. Po kongreso vienos savaitės studijų stovykla kitų kraštų jaunimui. Vėliau viešėjimas lietuvių šeimose JAV ir Kanadoje iš kitur atvykusiems.

Rugpiūtis — Jaunimo organizacijų stovyklų reikšmė. Jaunų šeimų bendras atostogavimas.

Rugsėjis — Lituanistinių mokyklų svarba. Lituanistinių studijų reikšmė. Lietuvių Bendruomenės ir lietuvių organizacijų reikalingumas.

Spalis — Mokslo, ypatingai aukštojo, reikšmė jaunimui. Jo siekimas.

Lapkritis — Jaunimo organizacijų reikšmė. Jaunimas skatinamas į jas stoti.

Gruodis — Tarpusavio ryšių palaikymas tarp pasaulio lietuvių Kalėdų proga.

JAUNIMO KONGRESO PROGRAMA

Pasaulio Lietuvių Jaunimo Kongreso programą sudarys akademinė, kultūrinė, religinė, politinė, pramoginė ir kitos dalys.

Akademinėje dalyje bus jaunimo posėdžiai ir paskaitos. Apžvalginėse paskaitose jaunoji karta žvelgs į jaunimo padėtį ir veiklą laisvame pasaulyje ir pavergtoje Lietuvoje. Toliau posėdžiuose bus diskutuojamas atskirų kraštų lietuvių jaunimo bendravimas, jaunosios ir vyresniosios kartos darbas Lietuvos laisvės kovoje, kaip derinti kūrybinį jaunosios kartos pasireiškimą dvilypėje (lietuvių ir kitataučių) aplinkoje ir t. t. Taip pat numatyti kelių sekcijų posėdžiai, kaip literatūros, sporto, mokslo, anglų kalba kalbančiųjų ir t. t. Baigiamosiose paskaitose jaunimas žvelgs į savo ateities uždavinius šeimose, mokyklose, organizacijose, visuomenėje ir kitur.

Kultūrinėje dalyje vyks jaunųjų pasaulio lietuvių menininkų koncertas, literatūros ir poezijos vakaras. Jaunimo Centre bus suruoštas jaunosios kartos parodos: dailės, meno, spaudos, fotografijos, filatelijos, architektūros, mokslo ir pan.

Religinėje dalyje numatytos iškilmingos pamaldos katalikams, protestantams ir kt.

Politinėje dalyje bus Pasaulio Lietuvių Jaunimo Peticijos įteikimas Jungtinėms Tautoms, prašant Lietuvai nepriklausomybės.

Pramoginėje dalyje ruošiamas didelis balius — banketas, šokiai.

Sportinėje dalyje vyks geriausių lietuvių sportininkų rungtynės (krepšinio, tinklinio, stalo teniso ir t. t.).

Kongreso pabaigoje visas jaunimas ir svečiai dalyvaus įspūdingoje III-je JAV ir Kanados Lietuvių Dainų Šventėje.

Prieš Jaunimo Kongresą birželio 25-30 Michigan valstybėje (Dainavos stovyklavietėje) ruošiama jaunimo organizacijų stovykla.

Po Jaunimo Kongreso (liepos 4-10) iš kitų kraštų atvykusiam jaunimui ruošiama studijų stovykla kartu su kviestais JAV ir Kanados jaunimo atstovais.

JAUNIMO KONGRESO KLAUSIMU

Jaunimo Metų ir Pasaulio Lietuvių Jaunimo Kongreso reikalams aptarti lapkričio 28 Clevelande Sheraton viešbutyje įvyko posėdis. Jame dalyvavo Pasaulio Lietuvių Bendruomenės Valdybos, Pasaulio Lietuvių Jaunimo Kongreso Komiteto, Finansų Komisijos, Pasaulio Lietuvių Bendruomenės Jaunimo Metų Talkos Komisijos nariai, JAV ir Kanados Lietuvių Bendruomenės jaunimo sekcijų vadovai, Lietuvių Studentų Sąjungos ir jaunimo organizacijų pirmininkai ir Australijos lietuvių jaunimo atstovas Viktoras Martišius. Posėdį sušaukė ir pirmininkavo PLB Valdybos vicepirmininkas jaunimui Vytautas Kamantas, sekretoriavo PLB Jaunimo Metų Talkos Komisijos sekretorė Jūra Gailiušytė.

Buvo aptarti atliktini Jaunimo Metų ir Jaunimo Kongreso darbai ir sutarta tolimesnė bendra akcija. Penkiolika pasaulio kraštų jau pranešė, kad atsiųs savo atstovus į Kongresą. Tai Anglija, Argentina, Australija, Austrija, Belgija, Brazilija, Italija, JAV, Kanada, Kolumbija, Naujoji Zelandija, Prancūzija, Šveicarija, Venecuela ir Vokietija. Atsakymų dar negauta iš Danijos, Olandijos, Švedijos, Urugvajaus ir kitų kraštų.

Jaunimo Kongresui globoti kviečiamas Garbės Komitetas, kuris neužilgo bus sudarytas.

JAV ir Kanados miestuose sudaromi Jaunimo Metų Komitetai. LB apylinkės buvo prašytos tokius komitetus sudaryti iš jaunimo bei kitų organizacijų atstovų. Šiuo reikalu JAV rūpinasi JAV LB CV narys jaunimui ir PLJK Komiteto I-sis vicepirmininkas Vaclovas Kleiza, o Kanadoje Kanados LB Krašto Valdybos Jaunimo Sekcijos pirmininkė ir PLJK Komiteto narė Giedrė Rinkūnaitė. Kitų kraštų Jaunimo Metų komitetais rūpinasi PLB Valdybos vicepirm. jaunimui Vytautas Kamantas.

PLJK komiteto pirmininkas Alugis Zaparackas painformavo apie JAV jaunimo organizacijų pasižadėjimą atvežti savo idėjos draugų į Kongresą. Jaunimo organizacijos sutarė ruošti didelę bendrą stovyklą Michigano valstybėje prieš Kongresą. Stovyklą organizuoti ir vadovauti kviečiamas Antanas Saulaitis, S.J. Į Kongreso paruošiamuosius darbus Chicagoje kas kart vis daugiau jaunimo įsijungia, veikia visa eilė komisijų, Kongresui paimtas didžiulis Conrad Hilton viešbutis, o parodoms gauti Jaunimo Centro namai. Kongreso Komiteto būstinė yra tėvų jėzuitų Jaunimo Centre. Komitetas Vasario 16 visame pasaulyje pradeda rinkti masinės Jaunimo Peticijos Jungtinėms Tautoms parašus iš lietuvių ir kitataučių. Peticija prašys Lietuvai ir Pabaltijo kraštams nepriklausomybės. Ji bus atvežta iš visų kraštų atvykstančių atstovų į Jaunimo Kongresą. Viso laisvojo pasaulio lietuviai yra prašomi pasirašyti Jaunimo Peticiją. Šios peticijos ruošimu rūpinasi PLB Jaunimo Metų Talkos komisija, kuri tariasi dėl to su Vyriausiu Lietuvos Išlaisvinimo Komitetu.

PLJK finansų komisijos pirmininkas Pranas Razgaitis pranešė apie finansų komisijos numatytą lėšų telkimo vajų, kuris vyks 1966 metų kovo mėnesį. Kovo 6 — vajaus diena visuose miestuose. Yra išleistas Jaunimo Metų ženklelis prie automobilių langų lipinai (po 50 centų), leidžiamas jaunimo metų kalendorius.

PLB inf.

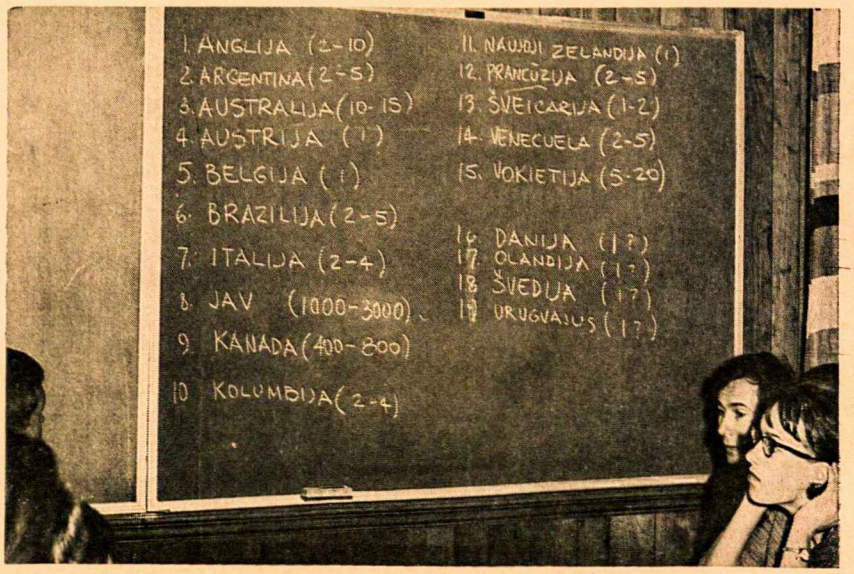

Į Pasaulio Lietuvių Jaunimo Kongresą mažiausiai suvažiuos tiek atstovų, kiek ant lentos surašyta pagal gautas žinias iki gruodžio pradžios. Skaičiai pakils gavus tikslesnes žinias. Prie lentos sėdi Genius Procuta ir Indrė Damušytė, dalyvavę Pasaulio Lietuvių Jaunimo Kongreso reikalamas aptarti posėdyje.

V. Pliodžinsko nuotrauka

ALp(LKA)1786
1965, Nr.9/10

NAUJOJI MAS CENTRO VALDY

Artėjant Kristaus Gimimo šventei, naujoji Moksleivių ateitininkų sąjungos centro valdyba sveikina visus idėjos brolius ir seses ateitininkus. Linki, kad Kristus atnaujintų mus savo Gerosios Naujienos dvasioje ir uždegtų mumyse gyvą norą naujiems darbams.

Naujoji centro valdyba pirmajame savo posėdyje, kuris įvyko gruodžio 12 d. Clevelande, pasiskirstė pareigomis sekančiai:

Kun. Gediminas Kijauskas, SJ. — dvasios vadas;

kun. Kęstutis Žemaitis — vietinis dvasios vado pavaduotojas;

Rimas Laniauskas — pirmininkas, 1000 Dillewood Road, Cleveland, Ohio 44119, tel. 216 IV 6-2152;

Jūra Gailiušytė — vicepirm. mergaičių reikalams;

Augenijus Šilgalis—vicepirm. berniukų reikalams;

Danguolė Tamulionytė — sekretorė, 414 East 105th Street, Cleveland, Ohio, tel. UL 1-2524;

Rimas Bublys — iždininkas, 23951 Lake Shore Blvd., Horizon House, Euclid, Ohio, telef. 731-3867;

Antanas Razgaitis — užsienio reikalų vedėjas, 1276 Eastwood, Cleveland, Ohio 44124, tel. 442-9321;

nariai: Paulius Alšėnas, Romas Bridžius;

nariai ir vyresnieji MAS CV patarėjai: Pranas Razgaitis, Simonas Laniauskas;

Rytų Amerikos atstovai: Antanas Vainius, Jr., 80-39 87th Road, Woodhaven, N.Y. 11421, tel. HI 1-9761, Salvinija Gedvilaitė, 107-15 116th Street, Richmond Hill, N.Y. 11419, tel. VI 8-1023;

Kanados atstovas: Vincas Kolyčius, 86 Glenholme, Toronto, Ont., Canada, tel. 524-5586;

M.A.S. ir Sendraugių centro valdybos ryšiui Chicagoje atstovauja: Adomas Viliušis, 4050 S. Campbell, Chicago, Ill. 60632, tel. LA 3-8330.

Šia proga prašome visas moksleivių kuopas pristatyti kuo greičiausiai pilnus savo valdybų sąstatus, kurie dar tai nėra padarę pradžioje šių mokslo metų. Pranešime pateikti sekančius duomenis, siunčiant MAS CV:

a) kuopos valdybos narių vardus, pavardes, adresus ir pareigas,

b) kuopos globėjus,

c) kuopos narių sąrašą,

d) šių metų veikimo planą.

Moksleivių kuopų valdyboms ir globėjams pavedame kitą labai svarbų uždavinį: parūpinti pilnas informacijas apie jaunučius ir jaunius ateitininkus savo kolonijoje: ar veikia jaunučiai, jauniai ateitininkai pas jus? Kas juos globoja? Kiek jų yra? Ar moksleiviai padeda globoti? Kas?

Norime palaikyti gyvus ryšius pirmiausia su visomis kuopų valdybomis, su visais nariais. Prašom tad neatidėliojant atsakyti visus raštus. Aplinkraščiuose iškeltus klausimus, kurie liečia visus narius, aptarti bendruose kuopos susirinkimuose.

Linkime darbingų 1966 metų. Garbė Kristui!

MAS Centro Valdyba

Mieli "Ateities" Skaitytojai,

Į šį "Ateities" numerį dedame lapelį su voku, tikėdamiesi, kad neatidėsite jo į šalį, bet grąžinsite su prenumeratos mokesčiu už 1966 m. pridėdami kad ir nedidelę savo auką "Ateities" paramai, be kurios neįmanoma padengti visų žurnalo leidimo išlaidų. Už visa tai iš anksto Jums dėkojame!

Naujųjų Metų proga visiems "Ateities" skaitytojams geriausi linkėjimai.

"Ateities" Administracija

I. GARBĖS PRENUMERATAS
1936 m. prisiuntė:

kun. J. Tautkus (Omaha)
kun. Alf. Sušinskas (Braddock, Pa.)
kun. M. Vembrė (Brockton)
prof. B. Vitkus (Chicago)
Petras Pauliukonis (Boston)

II. Aukojo "ATEITIES" paramai

ASS Hamiltono skyriaus Valdyba iš spaudos baliaus pelno $75.00
Ateitininkų Medikų Korp! Gaja $25.00
Be to prie šios aukos po $5.00 prisidėjo šie gajininkai: J. Juozevičius, J. Kižys, O. Garūnienė, V.P. Tumasonis, A. Valis-Labokas, V. Šaulys, K. Pemkus, B. Kasakaitienė, Z. Danilevičius, J. Meškauskas, J. Starkus, J. Reinys, P. Kisielius, B. Gaižiūnas, K. Rimkus, o iš viso jų suaukota $75.00
R. Bačkis (Ispanija) $5.00
kun. J. Velutis (Chicago) $2.00

III. Aukojo užsienio moksleivijos prenumeratai apmokėti

Prof. B. Vitkus (Chicago) $5.00

Garbės prenumeratoriams ir visiems aukotojams nuoširdžiai dėkoja
"Ateities" Adiministracija

JAUNIMO METAI YRA TINKAMIAUSIA PROGA UŽSAKYTI "ATEITĮ" JAUNIMUI!

90.725.36